BIULETYN STOWARZYSZENIA ABSOLWENTÓW UMK

Absolwent

Nr 19, TORUŃ, GRUDZIEŃ, 2014 r.

W numerze:

- Nasze sukcesy
- UMK wysoko w rankingach
- Z medycyną od 10 lat
- Młodzi zdolni
- Toruń–Trebnitz
- Nasz patron
- Wspomnienia
- 50 lat po dyplomie
- Jesienne powroty 2013
- Nowe władze SA UMK
- Sztuka

Jesienne Powroty po raz DZIEWIĘTNASTY

Fot. A. Dauksza-Wiśniewska

Współpracują z nami

TO-MI-TO
Koło Podgórz

PTG Oddział w Toruniu

PTZool. Oddział w Toruniu

Art.mal. E. Wiśniewska

Art.mal. R.E. Nogalski

Minęło dwanaście miesięcy

wrzesień 2013

Absolwenci chemii na Rynku Starego Miasta, pod pomnikiem Kopernika

październik 2013

Konferencja poświęcona doc. L. Roszko (w 100 rocznicę jej urodzin) z udziałem licznie przybyłych absolwentów geografii

listopad 2013

Odwiedzamy groby naszych absolwentów. Miejsce spoczynku prof. A. Sadleja na cmentarzu w Gdyni

12 grudnia 2013

Wykład Cecylii Iwaniszewskiej o początkach UMK

13 grudnia 2013

Tradycyjne spotkanie świąteczne absolwentów z Zarządem SA

grudzień 2013

Otwarcie nowego mostu drogowego w Toruniu

20 lutego 2014

Prelekcja dr. Czesława Niteckiego na Wydziale BIOŚ, w Audytorium prof. Jana Prűffera

marzec 2014

Rozdanie dyplomów magisterskich i licencjackich na Wydziale Sztuk Pięknych

15 maja 2014

Spotkanie Zarządu Klubu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie

maj 2014

W hołdzie Janowi Pawłowi II z okazji kanonizacji pracownicy Wydziału NEiZ zasadzili platan

czerwiec 2014

Na Wydziale Nauk o Ziemi drugi Sławny Absolwent Wydziału: geograf - koszykarz AZS – olimpijczyk Ryszard Olszewski

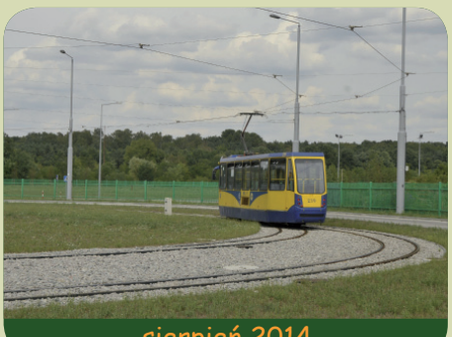

sierpień 2014

Ruszyła nowa linia tramwajowa na Uniwersytet ulicą Sienkiewicza, Gagarina do pętli na ul. Okrężnej

Fot. A. Dauksza-Wiśniewska i nadesłane

Jesienne Powroty 2013

Fot. Alina Dauksza-Wiśniewska

Drodzy Absolwenci UMK!

Witamy na łamach 19 numeru biuletynu „Absolwent", ukazującego się od października 1995 roku (numer zerowy), czyli od pierwszego, inauguracyjnego Zjazdu Stowarzyszenia Absolwentów UMK. Podstawowym zadaniem biuletynu jest integrowanie rzeszy absolwentów toruńskiego uniwersytetu, promowanie tradycji i osiągnięć UMK oraz tworzenie więzi środowiskowej poszczególnych grup absolwentów, niezależnie od aktualnego miejsca ich zamieszkania, w kraju bądź za granicą.

Pismo ukazuje się dzięki finansowemu wsparciu ze strony władz naszej Uczelni oraz – w dużej mierze – dzięki społecznemu zaangażowaniu skromnego zespołu redakcyjnego, korzystającego także z materiałów nadesłanych przez samych absolwentów. Nadal apelujemy o taką współpracę i **zachęcamy do przekazywania informacji o losach absolwentów naszej Uczelni, o ich drogach życiowych i zawodowych, sukcesach i porażkach, doświadczeniach i przemyśleniach**. Biuletyn jest otwarty dla wszystkich, którzy zechcą podzielić się wspomnieniami z okresu studiów (w 2014 roku ogłosiliśmy kolejny, czwarty konkurs na wspomnienia pt. „Nasz Uniwersytet i nasze studia"; wkrótce komisja konkursowa oceni nadesłane opracowania), przekazać wiadomości o sobie bądź o koleżankach i kolegach, z którymi studiowali, o różnych pasjach życiowych czy zamiłowaniach; oprócz odnotowywania najważniejszych wydarzeń z życia uczelni, pismo nasze powinno stać się także forum wymiany informacji o nas i dla nas.

Stowarzyszenie Absolwentów UMK istnieje od 3 lipca 1995 roku i ma się nadal dobrze, należy do niego już 1075 osób, a zapisy wciąż trwają; działają kluby terenowe w Warszawie, Gdańsku, Olsztynie i Toruniu.

Niezależnie od nas, na Uczelni funkcjonuje także specjalny Program „Absolwent UMK", prowadzony przez uniwersyteckie Centrum Promocji i Informacji. Z tej formy kontaktów, utrzymywanych głównie drogą elektroniczną, poprzez Internet, ale także poprzez bezpośrednie spotkania czy imprezy, korzystają głównie absolwenci „świeżo upieczeni". Mamy nadzieję, że współpraca obu tych centrów absolwenckich – Stowarzyszenia i Programu – będzie układała się coraz lepiej.

Drogie Koleżanki i Drodzy Koledzy, niestety nie udało nam się wydać „Absolwenta" z okazji XX Zjazdu Stowarzyszenia Absolwentów „Jesienne Powroty 2014", który odbył się w dniu 6 września w Toruniu. Przyczyna była prozaiczna – brak pieniędzy. Jednak dzięki pomocy udzielonej przez JM Rektora UMK, prof. dr. hab. Andrzeja Tretyna możemy spotkać się z Państwem na łamach naszego pisma jeszcze przed Bożym Narodzeniem.

Wszystkim uczestnikom ostatniego Zjazdu dziękujemy za wspólne spędzenie radosnych chwil, wspaniałe przeżycia i owocne obrady. Mamy nadzieję, że wyjechaliście z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika i pięknego, zabytkowego Torunia pełni dobrych wrażeń, z przekonaniem, że za rok znów się spotkamy.

Drogie Koleżanki i Drodzy Koledzy, z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia przyjmijcie szczere życzenia radości, pokoju, miłości, no i tego, co najważniejsze – zdrowia i jeszcze raz zdrowia!

Redakcja

PS Korzystając z okazji, prosimy o zgłaszanie zmian adresowych i mailowych, które umożliwią nam szybkie i bezkolizyjne dotarcie do Was z najnowszymi informacjami i pomysłami. **Pamiętajcie, to bardzo ważne!**

Od Redakcji

Część artykułów opublikowanych w tym wydaniu „Absolwenta" wcześniej ukazała się także na łamach „Głosu Uczelni".

XX Zjazd SA UMK

Jubileuszowe Powroty

6 września w Toruniu rozpoczął się jubileuszowy XX Zjazd Stowarzyszenia Absolwentów UMK „Jesienne Powroty 2014". Wzięło w nim udział 260 absolwentów, w tym 110 osób, które ukończyły studia w 1964 roku, a więc 50 lat temu. W gronie absolwentów jubilatów z 11 kierunków najliczniejszą grupę stanowili prawnicy (43 osoby). 50-lecie ukończenia studiów świętowali też absolwenci biologii, chemii, geografii, historii, matematyki, pedagogiki, filologii polskiej, fizyki, Wydziału Sztuk Pięknych i jeden absolwent astronomii. Otrzymali listy gratulacyjne i upominek – wydanie książkowe wspomnień absolwentów.

Jak co roku pamiętali o swojej uczelni także absolwenci mieszkający za granicą. Przyjeżdżają do Torunia z USA, Niemiec, Belgii i Francji.

Dokończenie na str. 4

W numerze:

Honorowy doktorat dla prof. Tomczaka 4
Znów na czele! 5
Indeks rośnie 5
Dla hospicjum 5
10 lat razem z Collegium Medicum . . . 6
Najlepsza, najlepszy, najlepsi 7
Patrycja Mindykowska 8
Sukces studentów matematyki 8
Ścieżki edukacyjne i zawodowe kobiet 9
Nowe oblicze Księgarni 9
Wymiana Toruń–Trebnitz 10
Olsztyńskie badania kopernikowskie . 11
Nagroda „Archiwum Emigracji" 11
Koledzy Kopernika 12
Natus Vilnae 15
Prof. Stanisław Jędrzejewski 15
Adam Kudla (1931–2012) 16
Jolanta Jaworska-Stangricka (1946–2014) 16
Dr Jan Bełkot (1946–2004) 17
Pamiętamy o naszej historii 17
Listy gratulacyjne z okazji 50-lecia uzyskania dyplomu magisterskiego UMK przyznane w roku 2013 18
Warszawska środa 18
Od września 2013 19
XIX Zjazd Absolwentów UMK 21
Nowe władze Stowarzyszenia 22
Ars – Principia 22
Prof. Józef Szudy 23
Medal dla Elżbiety Wiśniewskiej 24
Grafika Marii Wąsowskiej 25
Wiosenne przesilenie 25
Warmińsko-Mazurski Klub SA UMK . 26
Nowi członkowie Stowarzyszenia Absolwentów UMK . . 26
Apel do członków Stowarzyszenia Absolwentów UMK 26

Absolwent

Biuletyn Stowarzyszenia Absolwentów UMK w Toruniu

87-100 Toruń, ul. Gagarina 39
tel. (**056**) **611-47-57**
e-mail: **absolwent@umk.pl**
www.umk.pl/absolwenci/sa

Numer przygotowali:
Wojciech Streich (redaktor prowadzący), Izabela Walczyk, Alina Dauksza-Wiśniewska

Projekt okładki i zdjęcia:
Alina Dauksza-Wiśniewska

Skład:
Dariusz Żulewski

Druk:
Wydawnictwo Naukowe UMK, 87-100 Toruń, ul. Gagarina 5

Honorowy doktorat dla prof. Tomczaka

Jednym z ważnych wydarzeń XIX Powszechnego Zjazdu Historyków Polskich (Szczecin, 17–21 września 2014) była uroczystość nadania przez Uniwersytet Szczeciński tytułu doktora honoris causa prof. Andrzejowi Tomczakowi – wybitnemu archiwiście i znawcy historii nowożytnej.

Andrzej Tomczak (ur. 1922), wnuk znakomitego filozofa prof. Kazimierza Twardowskiego, uczeń pierwszego rektora UMK prof. Ludwika Kolankowskiego, od roku 1946 jest związany z naszą Uczelnią, gdzie ukończył studia i przeszedł kolejne etapy kariery uniwersyteckiej do profesury włącznie. Po habilitacji objął Zakład Archiwistyki, tworząc na UMK unikatowe centrum archiwistyki. W 1969 roku, dzięki jego staraniom, Instytut Historii UMK został przekształcony w Instytut Historii i Archiwistyki UMK.

Uroczystość nadania doktoratu honoris causa odbyła się 18 września w auli US.

Senat Uniwersytetu Szczecińskiego, na wniosek Wydziału Humanistycznego, uhonorował profesora Tomczaka doktoratem honoris causa za jego ponadpółwieczne związki ze Szczecinem, doradztwo metodyczne i recenzje ważniejszych publikacji z zakresu archiwistyki, kartografii i historiografii, które dały podstawy dla rozwoju tych dziedzin, dzisiaj tak bardzo obecnych w tej uczelni.

Podczas uroczystości Profesor wygłosił wykład pt.: „O uniwersytetach – kilka uwag Jana Pawła II i moich własnych".

Serdecznie gratulujemy!

(abc, ws)

Fot. z zasobu Archiwum UMK

Dokończenie ze str. 3

Zjazd rozpoczął się tradycyjnie o godzinie 10 mszą św. w kościele akademickim pod wezwaniem Świętego Ducha. Po złożeniu kwiatów pod pomnikiem Mikołaja Kopernika uczestnicy udali się do Dworu Artusa, gdzie o godzinie 12 w Sali Wielkiej pieśnią „Gaudeamus igitur" rozpoczęła się trwająca do godz. 15 oficjalna część zjazdu. Obradom przewodniczył prezes Stowarzyszenia Stanisław Krause. Informację o życiu naukowym, dydaktycznym i kulturalnym UMK przedstawił pełnomocnik rektora profesor Piotr Klugowski, który stwierdził m.in. „Jestem pewien, że spotkania, rozmowy, wspólne spacery po miasteczku akademickim i Toruniu, odpoczynek na toruńskiej Starówce będą źródłem zadowolenia, wielu radości i satysfakcji".

Mimo wielu obowiązków związanych z ważnymi wydarzeniami, które miały miejsce w tym dniu w Toruniu (np. Święto Piernika), znalazł czas dla absolwentów UMK prezydent miasta Michał Zaleski (również absolwent UMK). Wyraził uznanie dla działań Stowarzyszenia, podziękował za zorganizowanie kolejnego, już XX jubileuszowego zjazdu. Podarował Stowarzyszeniu obraz przedstawiający panoramę Torunia.

Godnością członka honorowego Stowarzyszenia Absolwentów UMK wyróżniony został Ryszard Olszewski, absolwent geografii, którego przebieg pracy zawodowej, osiągnięcia sportowe i działalność w Stowarzyszeniu przedstawiła dr Cecylia Iwaniszewska. W laudacji powiedziała m.in.: „Maturę zdał w 1952 roku w inowrocławskim Liceum im. Jana Kasprowicza, w szkole będącej wówczas wylęgarnią młodych talentów koszykarskich. Z grupą kolegów koszykarzy w 1952 roku przybył do Torunia i rozpoczął studia na geografii na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika. Młodzi inowrocławianie weszli od razu do drużyny koszykarzy AZS-u, która z czasem została nazwana Twardymi Piernikami. Ryszard w tej drużynie był kapitanem. Wchodził także w skład kadry narodowej, z którą reprezentował Polskę 120 razy, zdobywając łącznie 653 punkty. W 1960 roku uczestniczył w Olimpiadzie w Rzymie. (...) Czterokrotnie brał udział w mistrzostwach Europy, trzykrotnie w akademickich mistrzostwach świata. W 1961 roku w konkursie «Przeglądu Sportowego» zdobył tytuł najlepszego koszykarza w Polsce. Równolegle studiował geografię na UMK. Dziewiętnaście lat temu Ryszard Olszewski brał udział w zebraniu założycielskim Stowarzyszenia Absolwentów UMK i został wybrany na członka Tymczasowego Komitetu Założycielskiego. Na pierwszym Walnym Zebraniu w 1996 roku został wiceprezesem i pełnił tę funkcję do ubiegłego roku, był więc w Zarządzie 18 lat. Obecnie jest członkiem Rady Stowarzyszenia Absolwentów UMK. W ciągu tych długich lat pracy w Zarządzie Ryszard dał się poznać jako ofiarny, zawsze gotów do pomocy kolega. (...) Cieszymy się, że Kolega Ryszard Olszewski został wyróżniony przez Wydział Nauk o Ziemi UMK. Od 23 maja 2014 roku jego portret wisi w Galerii Sławnych Absolwentów tego Wydziału".

Uczestnicy zjazdu z wielkim zainteresowaniem wysłuchali specjalnie przygotowanego przez absolwenta prawa z roku 1964 (więc jubilata), profesora Janusza Justyńskiego wykładu „Moralność, sprawiedliwość i władza".

Miłym akcentem zjazdu był koncert przygotowany przez Chór Akademicki UMK pod dyrekcją Arkadiusza Kaczyńskiego.

Od godziny 15 zjazd miał już charakter towarzyski, zjedzono wspólnie obiad, zwiedzano miasto, grupa absolwentów obejrzała spektakl w teatrze Wilama Horzycy, a wieczorem w Sali Wielkiej Dworu Artusa odbył się tradycyjny bal absolwentów.

Izabela Walczyk

Fot. Winicjusz Schulz

Znów na czele!

Liceum Akademickie UMK po raz kolejny zostało uznane za najlepsze liceum w Polsce. „Perspektywy" opublikowały doroczny Ranking Szkół Ponadgimnazjalnych.

Wyniki tegorocznej (szesnastej edycji) Rankingu zostały ogłoszone 15 stycznia podczas uroczystości w Centrum Nauki „Kopernik" w Warszawie, wzięli w niej udział rektor UMK, prof. Andrzej Tretyn oraz dyrektor Zespołu Szkół UMK Liceum i Gimnazjum Akademickie, Arkadiusz Stańczyk. W gali uczestniczyła także minister edukacji narodowej Joanna Kluzik-Rostkowska (patrz foto). Licea ogólnokształcące zostały ocenione według trzech kryteriów: sukcesy szkoły w olimpiadach, wyniki matury z przedmiotów obowiązkowych oraz wyniki matury z przedmiotów dodatkowych.

Z okazji sukcesu toruńskiej placówki odbyła się również konferencja prasowa w siedzibie Zespołu Szkół UMK przy ul. Szosa Chełmińska 83 z udziałem prorektor UMK ds. kształcenia, prof. Beaty Przyborowskiej oraz wicedyrektora Szkoły, Adama Makowskiego.

Liceum Akademickie nie tylko zajęło pierwsze miejsce w ogólnym rankingu, ale także znalazło się na pierwszym miejscu w Rankingu Szkół Olimpijskich 2014, czyli zestawieniu szkół z najlepszymi wynikami na olimpiadach przedmiotowych.

* * *

Niemal w tym samym czasie, gdy Liceum Akademickie ogłoszone zostało najlepszym liceum w Polsce, dotarła do nas także wiadomość, że 22-letni absolwent tej szkoły Dominik Pańka został pierwszym w historii Polski mistrzem pokerowego cyklu EPT (podczas **prestiżowego turnieju na Bahamach** wygrał 1,4 mln dolarów!). Zwycięzca pochodzi z Brześcia Kujawskiego, a w toruńskim Gimnazjum i Liceum Akademickim był uczniem klasy matematycznej. **(w)**

Fot. CPiI

Indeks rośnie

UMK znalazł się na 7. miejscu w rankingu najlepszych polskich uczelni opublikowanym przez tygodnik „Polityka". Ranking uwzględnia pozycję naukową uczelni na podstawie tzw. indeksu Hirscha.

Współczynnik, zaproponowany w 2005 r. przez argentyńskiego profesora fizyki Jorge Hirscha, to jedno z podstawowych narzędzi badania wagi i znaczenia prac naukowych. Jego podstawą jest liczba artykułów publikowanych w najważniejszych światowych czasopismach naukowych i cytowanych odpowiednią ilość razy.

Wartość indeksu Hirscha dla UMK wynosi 95 (a więc 95 artykułów pracowników UMK było cytowanych co najmniej 95 razy). Daje to nam 7. miejsce wśród wszystkich polskich uczelni i 5. wśród uniwersytetów. UMK utrzymał w rankingu pozycję sprzed roku, wówczas wartość indeksu wynosiła 89.

Tegoroczny ranking otwierają: Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Jagielloński i Politechnika Warszawska. **(w)**

Dla hospicjum

1850 zł udało się zebrać podczas licytacji na rzecz toruńskiego hospicjum dla dzieci „Nadzieja". Licytacja odbyła się podczas Dnia Wydziału Nauk o Ziemi UMK (23 maja).

Najdroższym przedmiotem wystawionym na charytatywną aukcję okazała się piłka do koszykówki z autografami obecnie jedynego Polaka w NBA Marcina Gortata oraz reprezentanta Polski, uczestnika olimpiady w Rzymie w roku 1960 Ryszarda Olszewskiego. Warto dodać, że drugi ze wspomnianych koszykarzy został podczas imprezy uhonorowany portretem w Galerii Sławnych Absolwentów Wydziału Nauk o Ziemi, a podczas ostatniego XX Zjazdu „Jesienne Powroty" obdarzono go godnością członka honorowego Stowarzyszenia Absolwentów UMK.

Na licytację zostały wystawione również: reprodukcja historycznej grafiki prof. Leona Jeśmanowicza z Radą Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego UMK (1950) w karykaturze; para poroży dojrzałego byka jelenia szlachetnego; kamień kolekcjonerski – „Galena" oraz akwarela przedstawiająca Stację Polarną UMK zimą, autorstwa Natalii Stelmaszczuk. **(w, ws)**

Od lewej: Ryszard Olszewski i dziekan Wydziału prof. Wojciech Wysota

Fot. Andrzej Romański

10 lat razem z Collegium Medicum

Właśnie mija 10 lat od powstania w Bydgoszczy Collegium Medicum UMK im. Ludwika Rydygiera. Warto przypomnieć w skrócie, jak doszło do tego wydarzenia. 24 listopada 2004 r. weszła w życie ustawa, przyjęta przez Sejm 8 października, o włączeniu Akademii Medycznej im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy do Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Starania o utworzenie Collegium Medicum trwały ponad rok. Przede wszystkim trzeba było zyskać przychylność lokalnych parlamentarzystów oraz środowisk obu uczelni, co nie było łatwe, biorąc pod uwagę wzajemne bydgosko-toruńskie stereotypy; także dyskusja w parlamencie nie była wolna od emocji. A obaw było sporo – w Bydgoszczy bano się marginalizacji Akademii i jej stopniowego przenoszenia do Torunia, w Toruniu przede wszystkim obciążeń finansowych związanych z prowadzeniem szpitala klinicznego (obecnie dwóch).

Zwolennicy wspomnianej fuzji, w tym jej inicjatorzy – rektor Akademii prof. Danuta Miścicka-Śliwka i rektor UMK prof. Jan Kopcewicz – nie mieli wątpliwości, że przyniesie ona korzyści obu uczelniom, znacząco wzmacniając ich potencjał. Nie bez znaczenia był fakt, że w maju 2004 r. Polska stała się członkiem Unii Europejskiej, a silna uczelnia powstała z połączenia Uniwersytetu i Akademii Medycznej miała lepiej radzić sobie w nowej rzeczywistości. W dyskusjach powoływano się m.in. na wieloletnie doświadczenia we współpracy w zakresie fizyki medycznej, biologii i chemii. – UMK dzięki temu [połączeniu] staje się w ten sposób najbardziej szerokoprofilowym polskim uniwersytetem – podkreślał wielokrotnie rektor prof. dr hab. Jan Kopcewicz. To fakt: bo na przykład na Uniwersytecie Jagiellońskim nie ma teologii, z kolei na Uniwersytecie Warszawskim – medycyny.

Senaty obu uczelni już w październiku 2003 r. jednogłośnie przyjęły uchwałę w sprawie połączenia, a w sierpniu następnego roku rozpoczęły się prace legislacyjne nad ustawą.

Wraz z wejściem w życie ustawy Akademia Medyczna im. Ludwika Rydygiera stała się Collegium Medicum UMK, a jej rektor prorektorem Uniwersytetu ds. Collegium (pierwszym była prof. Danuta Miścicka-Śliwka).

UMK przybyły trzy nowe wydziały – Farmaceutyczny, Lekarski i Nauk o Zdrowiu – miał ich odtąd 14 (obecnie 17). Liczba prowadzonych wówczas kierunków wzrosła z 41 do 47 (dziś jest ich 84). Ponad 4 tysiące studentów Akademii dołączyło do 37 tysięcy studentów UMK, a liczba pracowników Uniwersytetu zwiększyła się o tysiąc (w tym o 530 nauczycieli akademickich).

Medycyna, farmacja i wiele pokrewnych im dziedzin wymagają bardzo specjalistycznej (i częstokroć pokaźnej oraz kosztownej) bazy naukowej oraz dydaktycznej. Ta baza powiększyła wtedy bardzo zaplecze UMK – aż o ponad 103 tysiące metrów kwadratowych (do przeszło 386 tysięcy) wzrosła powierzchnia budynków własnych, o ponad 4600 (do przeszło 21 tysięcy) wzrosła liczba miejsc dydaktycznych. Bydgoski Szpital Kliniczny im. dr. Antoniego Jurasza stał się Szpitalem Uniwersyteckim (w 2008 r. w skład CM UMK wszedł Szpital Uniwersytecki nr 2 im. dr. Jana Biziela w Bydgoszczy), będącym nowoczesną bazą dla nauczania, prowadzenia badań naukowych i świadczenia wysokospecjalistycznych usług diagnostycznych, leczniczych i rehabilitacyjnych. Warto przypomnieć, że niektóre katedry i kliniki mieszczą się w innych miastach regionu.

Pierwsze, uroczyste posiedzenie połączonych Senatów uczelni odbyło się 30 listopada 2004 r. w Collegium Maximum w Toruniu, z udziałem władz miejskich i wojewódzkich. Warto przypomnieć, że już 23 listopada, dzień przed formalnym połączeniem, senatorowie Akademii Medycznej i UMK wzięli udział w uroczystości wręczenia papieżowi Janowi Pawłowi II doktoratu honoris causa Uniwersytetu Mikołaja Kopernika. Niektórzy żartowali, że na uroczystości do Rzymu wyjechali pracownicy dwóch uczelni, a wrócili ... jednej.

Uroczystości pięciolecia powstania Collegium w 2009 r. połączone były z dwoma innymi jubileuszami. W owym roku mijało ćwierć wieku od powołania bydgoskiej Akademii Medycznej (od 1989 r. noszącej imię Ludwika Rydygiera). Był to efekt rozwoju szkolenia lekarzy i pielęgniarek, od lat 70. minionego wieku prowadzonego w Bydgoszczy przez Akademię Medyczną w Gdańsku (najpierw w Zespole Nauczania Klinicznego, a od 1975 r. w filii). Swój jubileusz obchodził wtedy także jeden z twórców i pierwszy rektor Akademii, prof. Jan Domaniewski (1928–2009), który pół wieku wcześniej objął kierownictwo Zakładu Patomorfologii Szpitala im. dr. Antoniego Jurasza w Bydgoszczy. Profesor, uważany za twórcę bydgoskiej szkoły patomorfologii klinicznej, od początku był zaangażowany w kształcenie lekarzy w Bydgoszczy, m.in. kierując filią Akademii Medycznej w Gdańsku (obecna nazwa – Gdański Uniwersytet Medyczny). Funkcję rektora Akademii Medycznej w Bydgoszczy pełnił przez cztery kadencje, ostatnią w latach 1999–2002.

Uroczyste posiedzenie Senatu UMK w Collegium Medicum w Bydgoszczy (25.11.2014 r.). Przemawia rektor UMK, prof. dr hab. Andrzej Tretyn

Fot. Andrzej Romański

Wojciech Streich,
Marcin Czyżniewski, Winicjusz Schulz

Najlepsza, najlepszy, najlepsi

1 października br. podczas inauguracji roku akademickiego 2014/2015 poznaliśmy nazwiska najlepszego absolwenta, studenta i studenta-sportowca UMK w minionym roku akademickim oraz najlepszego ucznia Zespołu Szkół UMK Gimnazjum i Liceum Akademickie.

Tytuł Najlepszego Absolwenta UMK w roku akademickim 2013/2014 Senat akademicki przyznał **mgr Patrycji Mindykowskiej**, która ukończyła kierunek konserwacja i restauracja dzieł sztuki (specjalność konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej) na Wydziale Sztuk Pięknych. Były to sześcioletnie studia magisterskie w trybie stacjonarnym. Laureatka uzyskała za cały okres studiów średnią ocen 4,93. Część swoich studiów odbyła w Paryżu. W nagrodę mgr Mindykowska otrzymała Medal „Najlepszemu absolwentowi UMK" oraz nagrodę pieniężną i portret Mikołaja Kopernika. (Więcej o laureatce na stronie 8).

Patrycja Mindykowska – najlepszy absolwent UMK

Najlepszym Studentem UMK okazał się **Daniel Strzelecki** z Wydziału Matematyki i Informatyki, który ukończył I rok studiów stacjonarnych drugiego stopnia na kierunku matematyka (specjalność matematyka teoretyczna), uzyskując średnią ocen 5,0. Studiuje on według indywidualnego planu pod opieką naukową prof. Sławomira Rybickiego, dziekana Wydziału Matematyki i Informatyki UMK. Zajmuje się m.in. rozwiązywaniem problemów mechaniki nieba. W sierpniu br. Daniel otrzymał nagrodę pierwszego stopnia i złoty medal w 21. Międzynarodowych Zawodach Matematycznych dla studentów uniwersytetów, które odbyły się w Błagojewgradzie (Bułgaria). Warto podkreślić, że laureat jest pierwszym Polakiem spoza Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Jagiellońskiego, który zdobył tę nagrodę od 2002 roku. Najlepszy student otrzymał również w tym roku (wraz z trojgiem studentów ze swojego macierzystego wydziału) grant Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach konkursu „Generacja przyszłości". Daniel Strzelecki otrzymał nagrodę pieniężną i portret Mikołaja Kopernika oraz aparat fotograficzny ufundowany przez Fundację Amicus Universitatis Nicolai Copernici.

Tytuł Najlepszego Studenta-Sportowca UMK w roku akademickim 2013/2014 otrzymał **Paweł Pasiński** z II roku bezpieczeństwa wewnętrznego na Wydziale Politologii i Studiów Międzynarodowych. Paweł jest dyskobolem – w minionym roku akademickim osiągnął znakomite wyniki w tej dyscyplinie. Zdobył m.in. złoty medal w kategorii uniwersytetów (56,73 m), srebrny medal w Akademickich Mistrzostwach Polski i w Młodzieżowych Mistrzostwach Polski w Inowrocławiu, ósmy wynik w Europie w kategorii U23 (w kategorii wiekowej do 23 lat), a także zajął IV miejsce na Mistrzostwach Polski Seniorów w Szczecinie. Oprócz sukcesów w sporcie, Paweł Pasiński osiągnął dobre wyniki w nauce – uzyskał średnią ocen 4,0. Najlepszy w minionym roku akademickim sportowiec na UMK otrzymał nagrodę pieniężną i portret Mikołaja Kopernika.

Daniel Strzelecki – najlepszy student UMK

Z kolei Najlepszym Uczniem Zespołu Szkół UMK Gimnazjum i Liceum Akademickie w roku szkolnym 2013/2014 została **Sara Kusz** z III klasy Liceum, za średnią ocen 5,64 oraz wzorowe zachowanie. Zdobyła tytuły finalistki trzech olimpiad: Historycznej, Literatury i Języka Polskiego oraz Mediewistycznej. Ponadto zakwalifikowała się do finału Olimpiady Teologii Katolickiej. Sara Kusz jest kandydatką do stypendium Prezesa Rady Ministrów oraz stypendium Ministra Edukacji Narodowej za szczególne osiągnięcia naukowe.

Paweł Pasiński – najlepszy student-sportowiec

Specjalne wyróżnienie Senat naszej Uczelni przyznał zespołowi studentów z Wydziału Matematyki i Informatyki w składzie: **Aurelia Bartnicka, Bartosz Bieganowski, Janusz Schmude** oraz **Daniel Strzelecki** za szczególnie znaczące osiągnięcia w 21. Międzynarodowych Zawodach Matematycznych w Błagojewgradzie (Bułgaria) i rozsławianie Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w roku akademickim 20013/2014. W nagrodę dostali oni dyplomy i portrety Mikołaja Kopernika. Otrzymali także nagrody pieniężne ufundowane przez Bank Zachodni WBK „Santander Universidades".

WS (źródło: „Wiadomości" CPiI UMK)

Zdjęcia: Andrzej Romański

Najlepsza absolwentka UMK w roku akademickim 2013/2014

Patrycja Mindykowska

Patrycja Mindykowska urodziła się w 1989 r. w Gdańsku. W tym mieście w 2008 r. ukończyła Liceum Ogólnokształcące nr VIII – o profilu humanistycznym z rozszerzonym francuskim. Po maturze stanęła przed wyborem ścieżki edukacyjnej: romanistyka czy sztuki piękne. Ostatecznie zdecydowała się na studia w grodzie Kopernika na Wydziale Sztuk Pięknych, na kierunku konserwacja i restauracja dzieł sztuki, który okazał się jej pasją. Po roku nauki wybrała specjalizację – malarstwo i rzeźba polichromowana.

W czasie studiów łączyła teorię z praktyką poprzez udział w plenerach malarskich, praktykach i stażach specjalistycznych, m.in. w Toruniu, Chełmnie, Dzierzgoniu*, a także za granicą. Jest pasjonatką kultury francuskiej i języka francuskiego, dlatego zdecydowała się poznać je bliżej poprzez wyjazd w ramach programu Erasmus. Studia na Sorbonie w Paryżu były doskonałą okazją do zdobywania nowych doświadczeń konserwatorskich i poznania nowatorskich sposobów realizacji prac. Odbyła tam również cztery staże, konserwując obrazy. Dodatkowo nawiązała nowe znajomości i poszerzyła kompetencje językowe. Podczas wyjazdu uczestniczyła także w życiu kulturalnym Paryża. Pobyt w stolicy Francji był doskonałą okazją do zebrania literatury i materiałów, które następnie wykorzystała w pracy magisterskiej pt. „Zagadnienia technologii i badań wybranych czerwonych laków organicznych", napisanej pod kierunkiem dr hab. Justyny Olszewskiej-Świetlik, prof. UMK. W dniu 7 lipca 2014 r. Patrycja Mindykowska uzyskała tytuł magistra sztuki w zakresie konserwacji i restauracji malarstwa i rzeźby polichromowanej z wynikiem bardzo dobrym.

Wspominając czas spędzony na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, uznała go za „wspaniały, najlepszy okres". Ponadto utwierdziła się w przekonaniu, że dokonany w 2008 r. wybór studiów „to jest to, w czym się odnajduję, czuję, że mam powołanie do tego, co robię". Sześcioletni okres nauki uniwersyteckiej umożliwił jej pracę w zawodzie. Zamierza założyć własną firmę konserwatorską. Natomiast w przyszłości rozważa rozpoczęcie studiów doktoranckich: „myślę o tym…, pewnie w przyszłym roku".

Fot. Andrzej Romański

Czas edukacji akademickiej był dla niej także doskonałą okazją do zawarcia nowych znajomości, zarówno prywatnych jak i zawodowych. Możliwością wyprowadzenia się z domu i życia na własną rękę. Przyznana nagroda była dla Patrycji Mindykowskiej ogromnym zaskoczeniem i ważnym wyróżnieniem. W ten sposób doceniono jej dotychczasowe osiągnięcia.

Rozmawiały: **Iwona Murawska**
i **Dorota Grabowska**

* Miasto w woj. pomorskim, w powiecie sztumskim (red.).

Sukces studentów matematyki

Od lewej: Daniel Strzelecki, Janusz Schmude, dr Robert Skiba, Bartosz Bieganowski i Aurelia Bartnicka

Fot. nadesłana

Studenci z Koła Naukowego Matematyków Wydziału Matematyki i Informatyki UMK odnieśli duży sukces w międzynarodowych zawodach matematycznych w Błagojewgradzie (Bułgaria).

W dniach 29 lipca do 4 sierpnia 2014 r. w Błagojewgradzie (Bułgaria) odbyły się 21. Międzynarodowe Zawody Matematyczne dla studentów uniwersytetów (IMC 2014, http://www.imc-math.org.uk/). Wzięło w nich udział 324 studentów z 73 uczelni z Europy, Azji i obu Ameryk. Wydział Matematyki i Informatyki UMK reprezentowali studenci: Aurelia Bartnicka (wyróżnienie), Bartosz Bieganowski (nagroda trzeciego stopnia), Janusz Schmude (nagroda drugiego stopnia) oraz Daniel Strzelecki, który zdobył **nagrodę I stopnia.**

Rozwiązywano 10 zadań w ciągu 2 dni (każdego dnia 5 zadań w 300 minut). Nagrodę I stopnia otrzymywał student, który podczas zawodów rozwiązał co najmniej 6 zadań**.** W taki sposób nagrodzonych zostało 67 uczestników zawodów (około 20%).

Studentów do zawodów przygotowywał dr Robert Skiba, adiunkt w Katedrze Nieliniowej Analizy Matematycznej i Topologii WMiI UMK.

Danuta Rozpłoch-Nowakowska

Ogólnopolskie Seminarium Naukowe

Ścieżki edukacyjne i zawodowe kobiet

Na temat „Ścieżek edukacyjnych i zawodowych kobiet" dyskutowali uczestnicy Ogólnopolskiego Seminarium Naukowego, które odbyło się 14 czerwca 2014 r. na Wydziale Nauk Pedagogicznych UMK.

Uroczystego otwarcia spotkania i powitania przybyłych uczestników dokonały mgr Iwona Murawska i mgr Dorota Grabowska z Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK. Następnie wprowadziły słuchaczy w problematykę seminarium, które było podsumowaniem, a zarazem formą finalizacji projektu badawczego pt. „Kształci, wychowuje, wspiera – obszary pedagogicznej aktywności kobiet", realizowanego na ww. Wydziale w okresie od marca 2013 do czerwca 2014 r. Prowadzące spotkanie podkreśliły, że celem projektu, skupiającego doktorantów i członków Studenckiego Koła Naukowego Pedagogów, było ukazanie różnych aspektów pedagogicznej aktywności kobiet na terenie województwa kujawsko-pomorskiego.

Rozważania rozpoczęto od ukazania „Pozycji kobiet w szkolnictwie wyższym dawniej i dziś". Zagadnienie to przedstawiła mgr Dorota Grabowska, prezentując podejmowane starania kobiet o dostęp do kształcenia uniwersyteckiego, zarówno w Polsce, jak i w Europie. Prelegentka odwołała się do przebiegu rozwoju naukowego tej grupy społecznej w XIX i XX wieku, aż po ostatnie lata, na podstawie zestawień statystycznych dotyczących uzyskanych stopni naukowych przez kobiety i mężczyzn w województwie kujawsko-pomorskim i w całej Polsce.

Następnie głos zabrała mgr Iwona Murawska, prezentując „Wyniki badań biograficznych nad ścieżkami zawodowymi kobiet nauki". Dotyczyły one przebiegu ich drogi edukacyjnej oraz zawodowej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika.

Na temat „Ścieżek edukacyjnych i zawodowych kobiet w okresie średniej dorosłości" rozprawiała mgr Alicja Szostkiewicz z Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK. Skoncentrowała się na ukazaniu narracji kobiet z okresu średniej dorosłości, które pracują w oświacie na różnych szczeblach szkolnictwa, począwszy od szkoły podstawowej, przez szkołę średnią, aż po szkolnictwo wyższe. Kolejny z zaproponowanych tematów „Kobiety – nauczycielki i ich ścieżki zawodowe" ukazały licencjatka Agnieszka Burak oraz lic. Alicja Żuchowska, także z WNP UMK. Wieloaspektowo zaprezentowały pracę kobiet w zawodzie nauczycielskim.

Tematyka dotycząca „Wyborów zawodowych kobiet w okresie wczesnej dorosłości" była przedmiotem wypowiedzi mgr Lucyny Myszki z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Zwróciła ona uwagę zarówno na proces edukacji, jak i czynniki warunkujące podjęcie danej aktywności zawodowej przez tę grupę osób.

Jako ostatnia wystąpiła mgr Ewelina Wesołek, absolwentka UMK, która przedstawiła „Doświadczenia zawodowe dyrektorek szkół podstawowych w środowiskach wiejskich". W szczególności ukazała ich drogę rozwoju oraz osobiste doświadczenia związane z pracą zawodową.

Podsumowując – seminarium „Ścieżki edukacyjne i zawodowe kobiet" poprzez wieloaspektowe przeanalizowanie podejmowanego zagadnienia było doskonałą okazją do poznania środowiska kobiet realizujących się zawodowo.

Dorota Grabowska

Nowe oblicze Księgarni

Koniec roku 2013 był dla Uniwersyteckiej Księgarni Naukowej początkiem intensyfikacji działań ukierunkowanych na zwiększenie przychodów. W porozumieniu z Wydawnictwem Naukowym UMK opracowano przedsięwzięcia promocyjno-handlowe. Pierwszym krokiem była przedświąteczna akcja pod hasłem *Czytaj więcej za mniej*, w której rozpowszechniono kupony rabatowe, upoważniające do jednorazowych zakupów dowolnych tytułów w cenie obniżonej o 20%. Poza dotychczasową działalnością, polegającą m.in. na realizacji zmówień dla klientów indywidualnych i instytucjonalnych (zwłaszcza bibliotek) oraz na eksporcie i imporcie publikacji zagranicznych, Księgarnia wprowadza pewne innowacje.

Systematycznie poszerza się oferta tytułów. W samej tylko księgarni stacjonarnej jest dostępnych już ponad 20 tys. publikacji, natomiast w księgarni internetowej liczba ta jest dwukrotnie większa. Są to nie tylko książki oraz czasopisma akademickie i naukowe, lecz także beletrystyka, literatura dla dzieci i młodzieży, reportaże, eseje i albumy.

Zgodnie z decyzją rektora UMK Księgarnia udziela 15% rabatu dla każdego pracownika, studenta i uczestnika programu Absolwent. Dodatkowo organizowane są różnego typu promocje cenowe nie tylko dla klientów związanych z Uniwersytetem. Księgarnia przygotowała atrakcyjną ofertę z okazji Dnia Babci i Dnia Dziadka, Święta Uniwersytetu czy Dnia Kobiet.

Zmieniono także wizerunek lokalu Księgarni (patrz zdjęcie): wprowadzono inne niż dotychczas ustawienie mebli, rozmieszczono kolorowe plakaty, banery i znaki informacyjne. W nowo zagospodarowanej przestrzeni wyeksponowano nowości wydawnicze oraz książki polecane. Uatrakcyjniono również witryny wystawowe, które będą jeszcze rozbudowywane.

W bieżącym roku akademickim Księgarnia zamierza przeprowadzić wiele różnorodnych akcji promocyjnych, m.in. wspólne czytanie książek, spotkania z autorami czy karta stałego klienta.

Marcin Lutomierski

Fot. Andrzej Romański

Międzynarodowa wymiana Toruń–Trebnitz

W dniach 27–29 czerwca 2014 r. przedstawiciele Stowarzyszenia Absolwentów UMK w składzie: Izabela Walczyk, Wanda Rusiecka, Cecylia Iwaniszewska, Elżbieta Wiśniewska, Bogdana Wilczyńska, Dorota Grabowska, Marian Urbański, Zofia Urbańska, Barbara Babińska i Bożena Noryśkiewicz wzięli udział w międzynarodowym projekcie „Ponadgeneracyjna wymiana Toruń–Trebnitz – historie i legendy Torunia", organizowanym przez doktorantki z Wydziału Nauk Pedagogicznych UMK we współpracy z niemieckim Stowarzyszeniem Zamek Trebnitz – Centrum Edukacji i Spotkań (Schloß Trebnitz Bildungs- und Begegnungszentrum e. V.).

Należy wspomnieć, że przed pobytem w Toruniu trzebniczanie uczyli się języka polskiego.

Spotkanie rozpoczęło się w piątek o godzinie 18. Członkowie Stowarzyszenia Absolwentów czekali na gości z Niemiec w wynajętej sali przy ulicy Małe Garbary 15. Po uroczystym przywitaniu odbyły się gry i zabawy integracyjne. Jedną z nich była krzyżówka imion, do której każdy kolejno dopisywał swoje imię w pasującym miejscu, po czym wyczytany, przedstawiał się zebranym w kilku zdaniach. Po zabawach zapoznawczych miały miejsce prezentacje obu stron. Obecnych członków Stowarzyszenia przedstawiła Iza Walczyk, a o samej działalności opowiedział Marian Urbański.

Marian Urbański podczas prezentacji działalności SA UMK

Strona niemiecka omówiła działalność ww. Stowarzyszenia i organizacji Kulturbiüro Zamek Trebnitz, a także opowiedziała o swoim mieście i okolicy. Po spotkaniu uczestnicy udali się do browaru Jan Olbracht, przy ulicy Szczytnej. Przy miejscowym piwie członkowie SA UMK uczyli Niemców pisowni języka polskiego, co miało nie tylko walory edukacyjne, ale także integracyjne.

W sobotę rano uczestnicy projektu spotkali się pod pomnikiem Mikołaja Kopernika, gdzie podzielili się na grupy w celu wzięcia udziału w przygotowanej przez doktorantów grze miejskiej. Uczestnikom z Trebnitz towarzyszyli członkowie SA, aby pomóc im przy poruszaniu się po toruńskich ulicach, a także służyć pomocą językową. Trasa wiodła dwoma szlakami – legend toruńskich oraz historii miasta. Uczestnicy pokonywali stacje z kościołami, kamienicami, centrami kultury, murami, zamkiem, pomnikami – poznając przy tym bogatą historię Torunia i opowieści o nim.

Gra miejska

Przy każdej stacji czekała grupa studentów, która miała dla przybyłej drużyny zadanie. Po zaliczeniu trasy uczestnicy udali się na wspólną herbatę i wyczekiwaną przerwę. O godzinie 14 ekipa ruszyła w stronę sali spotkań, aby podsumować przebieg gry przy ciastkach i kawie. Członkowie Stowarzyszenia Absolwentów i doktoranci zostali zaproszeni do Trebnitz na rewizytę. O godzinie 16 w karczmie Gęsia Szyja na uczestników czekał obfity staropolski obiad, a o 18 trebniczanie udali się do Muzeum Piernika, po którym oprowadzała ich Izabela Walczyk.

Ostatniego dnia odbyło się spotkanie podsumowujące projekt. Niemieccy goście wykonali kolaże inspirowane Toruniem. Mieli do dyspozycji pocztówki, zakładki, wycinki gazet. Efektem były bardzo ciekawe prace, które będą wisiały w sali do nauki języka polskiego i przypominały o czerwcowej wizycie. Po oficjalnym pożegnaniu obu stron i wręczeniu dyplomów, goście udali się jeszcze na Stare Miasto.

Jeden z kolaży podsumowujących projekt

Wizyta członków Stowarzyszenia Zamek Trebnitz – Centrum Edukacji i Spotkań było okazją do nawiązania ciekawych kontaktów, ćwiczenia języka, poznania osób o podobnych pasjach i pozytywną próbą dialogu międzykulturowego.

Iwona Murawska

Zdjęcia: nadesłane

Olsztyńskie badania kopernikowskie

Najstarsi członkowie Stowarzyszenia Absolwentów UMK, jubilaci z roczników 1959 i 1960 pamiętają zapewne lata przygotowań do obchodów 500. rocznicy urodzin Mikołaja Kopernika, która przypadała w 1973 roku. W wielu miastach leżących na „szlaku kopernikowskim" trwały intensywne prace budowlane i remontowe, przygotowywano szereg publikacji, odbywały się konferencje naukowe. Jednym z tych miast był Olsztyn, szczycący się tym, że posiada tablicę astronomiczną namalowaną około 1517 roku na ścianie krużganku w zamku, w dzisiejszej siedzibie Muzeum Warmii i Mazur. Jest to jedyny instrument Astronoma, który przetrwał do naszych czasów, gdyż wykonane przez Kopernika i opisane w „Obrotach" przenośne przyrządy – trikwetrum, kwadrant i astrolabium – uległy zniszczeniu w kanonii fromborskiej w czasie licznych wojen.

Wydawać by się mogło, że już wszystko na temat tej tablicy zostało ustalone, wszak przed rocznicą 500-lecia prowadzone były liczne badania. A tymczasem u progu nowego tysiąclecia wśród toruńskich absolwentów pracujących w Olsztynie znalazła się garstka zapaleńców, którzy postanowili na nowo wszechstronnie przebadać tablicę kopernikowską.

Janusz Cygański (historia 1975), ówczesny dyrektor Muzeum i Jacek Szubiakowski (fizyka 1981), dyrektor Planetarium, zaprosili do współpracy Jerzego Miałduna, geodetę i fotogrametrę z Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, i rozpoczęli paroletnie interdyscyplinarne studium wspomnianej tablicy. Do zespołu dołączyli inni, przede wszystkim konserwatorzy zabytków, architekt oraz historyk z Pracowni Kopernikańskiej UWM – i tak powstała grupa, która przez parę lat prowadziła badania na zamku olsztyńskim, spotykając się okresowo na seminariach zwanych „Kolokwiami kopernikowskimi". Plonem tych paroletnich badań jest praca zbiorowa, książka **„Tablica Astronomiczna Mikołaja Kopernika na zamku w Olsztynie. Stan badań"**, która ukazała się w końcu 2013 roku jako Wydawnictwo Muzeum Warmii i Mazur.

Na treść publikacji składają się: wprowadzenie napisane przez Elżbietę Jelińską, obecnego dyrektora Muzeum, problemy historii badań tablicy omówione przez Janusza Cygańskiego, numeryczny model tablicy przedstawiony prze Jerzego Miałduna, astronomiczny aspekt badań relacjonowany przez Jacka Szubiakowskiego, opis badań konserwatorskich napisany przez Justynę Dzieciątkowską; na zakończenie zamieszczone zostało sprawozdanie z jednego z „kolokwiów", ze spotkania badaczy z udziałem gości w 2008 roku. Całość wydano na pięknym kredowym papierze, z barwnymi ilustracjami.

Wątpliwości Janusza Cygańskiego, będące impulsem do rozpoczęcia nowych badań tablicy, zrodziły się pod wpływem szczegółowej analizy napisów występujących na tablicy. Te pojedyncze litery T, I, C, interpretowano dotychczas jako fragmenty wyrazów „równonoc" lub „ekliptyka", zaś obecna interpretacja to określenie czasu „po narodzeniu Chrystusa".

Jerzy Miałdun opisał eksperyment z modelem tablicy – wykonanym w skali 1:1, zawieszonym na zewnętrznym murze zamkowym – przy pomocy którego udało się prześledzić tor odbitego światła słonecznego („zajączka") w okresie równonocy jesiennej 2008 roku. To doświadczenie potwierdziło możliwość wykorzystania modelu do odtwarzania obserwacji wykonywanych nie tylko przez Kopernika, ale i przez astronomów badających tablicę w ciągu XX wieku.

Jacek Szubiakowski, zastanawiając się nad przeznaczeniem tablicy, wysunął hipotezę, że mogła ona służyć Kopernikowi do badania nierówności tzw. trzeciego ruchu Ziemi, dziś zwanego precesyjnym. Jeśli tak było w istocie, to wobec zbyt małej dokładności pomiarowej tablicy, wątpliwości Kopernika nie zostały rozstrzygnięte. Dlatego też w księgach „Obrotów" Kopernik w ogóle nie wspomina o próbach jej zastosowania do sprawdzenia swej teorii.

Justyna Dzieciątkowska, konserwator zabytków, specjalista konserwacji tynków polichromowanych, z analizy napisów wysuwa hipotezę, że część z nich została uzupełniona przez potomnych Astronoma, którzy starali się zachować kształty liter i cyfr w ten sposób, by nosiły one znamiona ręki Mikołaja Kopernika.

Jak pisze dyrektor Elżbieta Jelińska, prezentowane materiały są wstępnymi wynikami badań. Należy zatem życzyć zespołowi autorów cierpliwości w kontynuowaniu badań tablicy astronomicznej.

Cecylia Iwaniszewska

PS Było mi niezmiernie przyjemnie zobaczyć praktyczne zastosowanie podstawowych pojęć z astronomii sferycznej, jak trójkąt paralaktyczny, różne układy współrzędnych itp., które wprowadzałam w wykładach jakieś 50–60 lat temu.

Nagroda „Archiwum Emigracji"

Od kilkunastu lat Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu przyznaje Nagrodę „Archiwum Emigracji". Celem tego wyróżnienia jest promocja podstawowych badań naukowych nad różnorodnymi zagadnieniami związanymi z dziejami i dorobkiem wychodźstwa polskiego oraz wychodźstwa z Europy Środkowej w XX wieku. Nagrodę przyznaje się za wybitną pracę magisterską i osobno, rozprawę doktorską, obronioną w bieżącym roku akademickim, w jednej z czterech dziedzin: literaturoznawstwo (także: teatr, językoznawstwo); historia (także: źródłoznawstwo, biografistyka, czasopiśmiennictwo, bibliografia, wojskowość); historia kultury i socjologia (także: naukoznawstwo, religioznawstwo, filozofia, muzykologia) oraz historia sztuki (także: historia książki, edytorstwo, muzealnictwo).

Wśród laureatów dotychczasowych edycji konkursu są studenci z Polski, Francji, Włoch i Ukrainy – dla wielu z nich nagroda była wstępem do poważnych badań naukowych. Dla innych przystankiem w drodze do kariery uniwersyteckiej.

Konkurs objęty jest patronatem Marszałka Senatu RP. Nagroda wręczana jest w czasie inauguracji roku akademickiego na UMK.

Więcej informacji na stronie: www.bu-.umk.pl/Archiwum_Emigracji/.

(n)

Koledzy Kopernika w latach jego studiów na uniwersytecie krakowskim

O studiach Mikołaja Kopernika na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie mamy tylko jedną, natomiast bezcenną wzmiankę źródłową – jest to jego wpis do metryki tej uczelni. Jego treść jest następująca: „Nicolaus Nicolai de Thorunia s[olvi]t t[o]t[um] (Copernicus)", czyli „Mikołaj [syn] Mikołaja zapłacił wszystko". Miało to miejsce w semestrze zimowym roku akademickiego 1491/1492 za siódmego rektoratu Mikołaja z Kobylina (zm. 1492 r.), profesora teologii, zapewne w drugiej połowie października. Wpisu do metryki zarówno Mikołaja (32. w kolejności), jak i jego starszego brata Andrzeja (49. w kolejności) Koperników dokonał własnoręcznie rektor Maciej z Kobylina. Z kolei dziekanem Wydziału Artium (Sztuk Wyzwolonych), na którym Kopernik rozpoczął studia, był wówczas Jan z Oświęcimia, zwany Sakran (zm. w 1527 r.), w latach 1493/1494 rektor tej uczelni.

Fot. Alina Dauksza-Wiśniewska

Charakterystyczne dla metryki Uniwersytetu Krakowskiego w odróżnieniu od metryk uniwersytetów niemieckich jest pomijanie nazwisk studentów na rzecz podawania imion ich ojców (patronimia). Wynikało to z faktu stosunkowo słabego utrwalania się nazwisk mieszczańskich i chłopskich w Polsce. Z kolei nazwiska szlacheckie zapisywano wówczas, stosując przydawki odmiejscowe, np. Jan z Tęczyna (czyli od rodowego gniazda), a nie Tęczyński. Wzorem dla takiego prowadzenia metryki były zwyczaje panujące w kancelariach kościelnych (także papieskiej), a przecież wielu rektorów i dziekanów w Krakowie było księżmi. Przy wpisie do metryki Kopernika, jak i przy wszystkich wpisach jego kolegów, którzy immatrykulowali się w roku 1491, nie ma podanej dokładnej daty. Jednak w wypadku poprzedniego rektora, Jana z Pilczy daty są i ostatni wpis miał miejsce 17 października 1491 r., czyli Kopernik musiał immatrykulować się po tej dacie. Nie mogło to być w roku 1492, bo wtedy rektorem była inna osoba, Jan z Latoszyna.

Interesująca jest odpowiedź na pytanie, kto wraz z nim rozpoczynał studia w Krakowie. Immatrykulowało się w zimowym semestrze roku akademickiego 1491/1492 69 studentów. Z **Torunia** obok Mikołaja Kopernika byli to: Maciej, syn Jakuba („Mathias Jacobi de Thorun solvit totum"); Andrzej, syn Mikołaja, starszy brat Kopernika („Andreas Nicolai de Thorun solvit 4 gr."); Henryk, syn Henryka („Henricus Henrici de Thorun solvit 4 gr.") i Jakub, syn Jerzego („Jacobus Georgii de Thorun solvit totum"). Spośród tych kolegów Mikołaja i Andrzeja Koperników więcej wiemy tylko o Henryku, synu Henryka. Nosił on nazwisko Snellenberg (zm. w 1539 r.). Wszyscy trzej zostali w przyszłości kanonikami warmińskimi: Mikołaj Kopernik w roku 1497, Andrzej Kopernik – w 1499 i Henryk Snellenberg – w 1499. Także wszyscy trzej objęli te prebendy w roku 1501. Interesujące jest, że w 1491 r. na Uniwersytecie Krakowskim immatrykulowało się z Torunia aż pięciu młodzieńców, z **Elbląga** jeden – Tomasz, syn Macieja („Thomas Matthie de Elburg [Elbląg?] solvit totum"), jeden z **Gdańska –** Stanisław, syn Jana („Stanislaus Johannis de Gdano solvit totum") oraz dwóch z **Reszla** – Piotr, syn Jana („Petrus Johannis de Reszel solvit totum") i Marcin, syn Jana („Martinus Johannis de Reszel solvit totum"). Razem na 69 nowo immatrykulowanych studentów – 9 było z Prus Królewskich. A skąd wywodzili się pozostali koledzy, z którymi rozpoczynał swoje studia Mikołaj Kopernik?

Kwestia ta interesowała już w XIX w. znanego kopernikologa ks. Ignacego Polkowskiego. Mając w ręku tylko odpis metryki Uniwersytetu Krakowskiego wykonany przez Józefa Muczkowskiego, podjął się próby zidentyfikowania nazw miejscowości, z których wywodzili się ci studenci. W wypadku Prus Królewskich było to stosunkowo proste, znacznie trudniej było rozszyfrować nazwy miejsc pochodzenia pozostałych studentów. I tu pojawiły się w jego ustaleniach nietrafne identyfikacje. Ogłoszenie drukiem w 1892 r. metryki Uniwersytetu Krakowskiego w opracowaniu Adama Chmiela niewiele pomogło, gdyż jego edycja ograniczała się do publikacji samego tekstu. W roku 1974 opublikowano *Indeks osobowy studentów Uniwersytetu Krakowskiego w latach 1400–1500* w opracowaniu Jerzego Zatheya i Jerzego Reichana. Zmiany w odczycie niektórych nazwisk spotkały się z krytyką, a co najważniejsze, interesujący nas szczególnie indeks geograficzny nie został dokończony ani opublikowany. Zasadniczy przełom w badaniach nad identyfikacją miejscowości, z których pochodzili studenci Uniwersytetu Krakowskiego, dla lat 1400–1508 (w sumie 20 tys. wpisów z 6500 miejscowości), a nie tylko z okresu studiów Kopernika, stanowi opublikowanie w 2004 r. drugiego tomu wspomnianej już nowej edycji metryki tego Uniwersytetu. Dzięki benedyktyńskiej pracy

jej wydawców (Antoni Gąsiorowski, Tomasz Jurek, Izabela Skierska, Ryszard Grzesik) poprzez przygotowanie indeksów miejscowości i imion immatrykulowanych mamy ułatwione zadanie dla interesującego nas roku 1491, ale też nie do końca. Wydawcy ci wobec ogromu materiału do identyfikacji i rozszyfrowania nie zamieszczali tych informacji w przypisach przy każdym nazwisku, lecz w zbiorczych indeksach. Niemniej było to wielkie ułatwienie.

Wyniki identyfikacji miejscowości i krajów, z których pochodzili koledzy immatrykulujący się wraz z Kopernikiem w 1491 r. na Uniwersytecie Krakowskim, są następujące: z Korony Polskiej było ich 26, najwięcej z Małopolski, po kilku z Wielkopolski, Mazowsza i ziemi dobrzyńskiej, a także Rusi. I tak z miast Korony Polskiej 13 studentów wywodziło się: z **Krakowa** – 4 (Piotr, syn Wawrzyńca; Jakub, syn Jana; Stanisław, syn Hanusza Szolca i Jan, syn Piotra), z **Sieradza** – 1 (Andrzej, syn Marcina), z **Olsztyna** – 1, z woj. krakowskiego – 1 (Piotr, syn Pawła Olsztyńskiego), z **Wieliczki** – 1 (Stanisław, syn Aleksandra), z **Czerska** – 1 (Jan, syn Stanisława), z **Sambora** – 1 (Jan, syn Stanisława), z **Kazimierza** – 1 (Mikołaj, syn Stanisława), z **Ponieca** w woj. poznańskim – 1 (Andrzej, syn Jana), z **Gostynia** w woj. poznańskim – 1 (Mikołaj, syn Michała), z **Pniew** w woj. poznańskim lub na Mazowszu – 1 (Szymon, syn Jana). Z kolei z dóbr ziemskich, a więc niewątpliwie ze wsi i majątków szlacheckich (studenci z rodzin chłopskich byli zazwyczaj wyjątkiem), było razem 13 studentów, wywodzili się oni: z Dąbrowy w Królestwie Polskim – 1 (Jerzy, syn Stanisława), ze **Słopni** w woj. krakowskim lub ze Slopnè na Morawach – 1 (Jan, syn Leonarda), z **Zawałowa** w woj. ruskim – 1 (Michał, syn Krystiana), z **Magnuszewa** z Mazowsza – 1 (Maciej, syn Jana), ze **Stępowa** z Mazowsza lub ziemi dobrzyńskiej – 1 (Józef, syn Jana), z **Sobolowa,** najprawdopodobniej w woj. krakowskim – 1 (Andrzej, syn Jana), z **Dobrzyc** w woj. kaliskim lub na Mazowszu – 1 (Jan, syn Jana), z **Grabowa** w woj. poznańskim – 1 (Jan, syn Jana), z **Sułkowa** w woj. kaliskim – 1 (Stanisław, syn Jana), ze **Swarocina,** najpewniej na Mazowszu – 1 (Wojciech, syn Macieja), z **Wrocimowic** w woj. krakowskim – 1 (Andrzej, syn Marcina), z **Buk** w woj. poznańskim lub krakowskim, ew. ze Słowacji – 1 (Tomasz, syn Wawrzyńca), z **Podczach** z Mazowsza lub woj. łęczyckiego – 1.

Kolejną liczną grupą stanowiło 22 studentów z królestw Węgier i Czech, które wówczas znajdowały się w rękach dynastii Jagiellonów, od roku 1471 królem Czech i od roku 1490 królem Węgier był Władysław II (1456–1516), syn Kazimierza Jagiellończyka. Królestwo Czech obejmowało wówczas oprócz Czech właściwych także Morawy i Dolny Śląsk, a Węgier także Słowację i Siedmiogród. Najwięcej, bo 6 studentów w 1491 r. immatrykulowało się na Uniwersytecie Krakowskim ze Słowacji. I tak **Koszyce** (**Kosice**) wysłało 1 studenta (Jana, syna Jana), **Ploské** – 1 (Jerzego, syna Mikołaja), **Bańska** Štiavnica wysłała – 2 (Andrzeja, syna Idziego, i Jerzego, syna Idziego Muñera), **Podmanin** – 1 (Stefana, syna Władysława), **Baćka** – 1 (Tomasza, syna Tomasza). Z Siedmiogrodu immatrykulowało się 4 studentów: (Antoni Cheusher, syn Michała) z **Kolesor**, (Michał, syn Jana) z **Transylwanii**, czyli Siedmiogrodu, (Maciej, syn Mikołaja) z **Brasso** i (Barnaba, syn Piotra) z **Lippa**. Spora grupa, bo aż 9 nowo immatrykulowanych studentów, wywodziła się ze Śląska Dolnego: (Krzysztof, syn Mikołaja) z Żagania, (Jan, syn Jana) z **Bystrzycy**, (Piotr, syn Wincentego; Jan, syn Jerzego i Adam, syn Piotra) – wszyscy trzej ze **Strzelina**, (Dominik, syn Jana) z **Wrocławia**, (Wincenty, syn Ulryka) z **Gryfowa**, (Jan, syn Jana) z **Żar** i (Maciej, syn Jerzego) ze **Świdnicy**. Z Moraw, z miejscowości **Bilowiec** immatrykulował się tylko 1 student (Krystian, syn Mikołaja). Z właściwych Węgier immatrykulowało się 3 studentów: (Piotr, syn Piotra) z **Somogyvár**, (Ignacy, syn Jerzego) **z Balok**, (Jan, syn Macieja) **z Bentsch**. Z Rzeszy Niemieckiej immatrykulowało się 7 studentów: (Mikołaj z **Melsungen**?) z Hesji, (Jan, syn Jana) z **Linzu** z Austrii, (Paweł, syn Szymona) z **Wolperstshausen** w Wirtembergii, (Konrad, syn Jana) z **Hof** w Bawarii, (Stefan, syn Jana) z **Ratyzbony**, (Wojciech, syn Konrada) z **Bernek** w Bawarii i (Bernard, syn Herhalda) z **Nagolt** w Wirtembergii. Z kolei ze Szwajcarii było 2 studentów: (Rudolf, syn Rudolfa) z **Glarus** i (Piotr, syn Jana) z **Bazylei**. Występują kłopoty z ustaleniem miejsca pochodzenia 2 studentów: (Baltazara, syna Jana) „de Nova Domo" – zapewne wywodzącego się z Czech i (Jana, syna Jana) „albi sartoris". Naturalnie przy tych identyfikacjach można pomylić się w jednym czy drugim przypadku, ale nie powinno to zmienić całości obrazu.

Językiem ojczystym znacznej większości tych studentów był więc język polski czy języki słowiańskie (Słowacy, Czesi) lub posługiwali się oni dwoma językami: niemieckim i polskim (Prusacy, Ślązacy). Daje to nam odpowiedź, jakim językiem mógł posługiwać się Kopernik w życiu codziennym, w rozmowach z większością tych kolegów. Warto tu wspomnieć, iż wpis Mikołaja Kopernika do metryki Uniwersytetu Krakowskiego jest poprzedzony wpisem jego kolegi Andrzeja, syna Jana z Sobolowa z województwa krakowskiego („Andreas Joannis de Sobolewo solvit totum"), a po wpisie torunianina jest wpis innego jego kolegi – Jana, syna Stanisława z Czerska na Mazowszu („Joannes Stanislai de Cyrzszko solvit 4 gr."). Naturalnie językiem wykładowym na uniwersytecie był język łaciński.

Dom Mikołaja Kopernika w Toruniu Fot. Alina Dauksza-Wiśniewska

Życiorysy kolegów Kopernika, którzy się z nim immatrykulowali, nie są znane. Nie wiemy, czy i z którymi z nich się przyjaźnił. Po skończeniu studiów wracali do swoich domów lub udawali się na dalsze studia. Czy nie spotykali się z Kopernikiem już później na studiach we Włoszech? Jak dotąd nie mamy śladów korespondencji tej grupy kolegów Kopernika z nim samym. Naturalnie Mikołaj Kopernik miał sposobność w czasie swoich 4-letnich studiów

Dokończenie na str. 14

Dokończenie ze str. 13

w Krakowie w latach 1491–1495 nawiązać znajomości i przyjaźnie także z kolegami, którzy immatrykulowali się przed nim kilka lat wcześniej lub później. I tak było niewątpliwie w wypadku Bernarda Wapowskiego (1470–1535), znanego później wybitnego kronikarza i twórcę polskiej kartografii, który immatrykulował się na Uniwersytecie Krakowskim w semestrze letnim 1493 r., a więc dwa lata później niż nasz Astronom. Następnie obydwaj odbywali studia w tych samych latach w Bolonii, co niewątpliwie pozwalało na dalsze kontakty. Łączyły ich wspólne zainteresowania astronomią i kartografią. Kopernik najprawdopodobniej pomagał Wapowskiemu przy przygotowaniu pierwszej mapy Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego, opracowując jej fragmenty odnoszące się do Prus. O ich zażyłości, a nawet przyjaźni świadczyć może list Kopernika do Wapowskiego z Fromborka datowany na 3 czerwca 1524 r.. Jest on w istocie krytyczną recenzją traktatu astronoma norymberskiego Jana Wernera o ruchu ósmej sfery, który to tekst do oceny przysłał Wapowski przyjacielowi. Z kolei jesienią roku 1535 Wapowski bawił u Kopernika we Fromborku. Zabrał od niego rękopis almanachu zawierający zestawienie tablic do *De revolutionibus*. Wysłał ten almanach dyplomacie austriackiemu Zygmuntowi Herbersteinowi do Wiednia, aby ten zatroszczył się o jego druk. W liście Wapowskiego do Herbersteina datowanym na 15 listopada 1535 r. znalazło się wiele pochwał pod adresem autora almanachu – Mikołaja Kopernika. Rękopis nie został jednak opublikowany i zaginął.

Nie zachowała się korespondencja Kopernika z astronomami krakowskimi Marcinem Biemem z Olkusza (ok. 1470–1540) i Mikołajem z Szadka (1489–1564), choć takie listy były w posiadaniu profesora Uniwersytetu Krakowskiego Jana Brożka (1585–1652), który zabrał je z Fromborka – notuje o tym fakcie Szymon Starowolski. Autor ten pisze, że Kopernik w tych listach „rozprawiał o zaćmieniach i ich obserwacjach". Niewątpliwie korespondenci wymieniali informacje o przeprowadzonych obserwacjach astronomicznych (m.in. o zaćmieniach Słońca i Księżyca) równolegle w Krakowie i Fromborku.

Marcin Biem immatrykulował się na Uniwersytecie Krakowskim w semestrze zimowym 1486/1487, magistrem został już w roku 1491, kiedy Kopernik rozpoczynał tutaj studia. Najprawdopodobniej Kopernik słuchał jego wykładów o *Kalendarium* Jana Regiomontana w semestrze zimowym 1493/1494 r. Wtedy, a może nawet wcześniej związały ich wspólne zainteresowania astronomiczne na zasadzie relacji koleżeńskich, a byli przecież prawie równolatkami, co mogło ułatwiać takie kontakty. Naturalnie studiom Kopernika w Krakowie i jego profesorom należałoby poświęcić osobny tekst. Z kolei korespondencja z astronomem Mikołajem z Szadka, który był znacznie młodszy od Kopernika (immatrykulowany na tej uczelni w semestrze zimowym 1504/1505 r.), mogła mieć swój początek już w roku 1509, nie później jednak niż w roku 1530.

Wracając jeszcze do kolegów, których mógł spotykać Kopernik w czasie swoich studiów w Krakowie, nie można nie wspomnieć o powinowatych rodziny Watzenrodów – Janie (ok. 1470–1530) i Jerzym (ok. 1480–1543) Konopackimi. Obydwaj zawdzięczali wiele wujowi Kopernika, biskupowi warmińskiemu Łukaszowi Watzenrodemu – Jan wsparcie przy staraniach o biskupstwo chełmińskie, które otrzymał w roku 1508, a Jerzy pomoc przy zabiegach o starostwo świeckie, uwieńczone sukcesem w roku 1507. I tak Jan Konopacki immatrykulował się na Uniwersytecie Krakowskim w 1489 r. Przy jego nazwisku i dwóch innych studentach – Jakubie, synu Jerzego z Krosna na Dolnym Śląsku i Wawrzyńcu, synu Andrzeja z Szywałdu k. Lidzbarka – jest w klamrze zapis „trzema polonikami (?) zapłacili". Natomiast Jerzy Konopacki immatrykulował się 16 października 1494 r.

Wybitny polski kopernikolog Ludwik Birkenmajer wymienia kilkanaście nazwisk studentów, którzy studiowali w Krakowie w tym samym czasie co Kopernik, a którzy w przyszłości zarówno w Polsce, jak i w innych krajach stali się znani. Pozostańmy przy dwóch nazwiskach: Piotr Tomicki (1464–1535), późniejszy biskup krakowski i podkanclerzy koronny, oraz Jan z Krosna (ok. 1474–1517), poeta. Ten pierwszy immatrykulował się na Uniwersytecie Krakowskim dwa lata przed Mikołajem Kopernikiem, a ten drugi wpisał się do metryki 2 października 1491 r., a więc zapewne tylko kilka tygodni przed naszym Astronomem. Kopernik opuścił Kraków po 4 latach studiów, zapewne jesienią 1495 r., bez uzyskania tutaj stopnia naukowego. *Liber promotionum* nie wymienia jego nazwiska wśród promowanych. Kopernikolodzy tłumaczą ten fakt zamiarem podjęcia dalszych studiów przez Astronoma, tym razem we Włoszech. Posiadanie stopnia naukowego mogłoby niejako utrudnić na to zgodę kapituły warmińskiej. Co prawda dla Kopernika starania o kanonię na Warmii zostały sfinalizowane pozytywnie dopiero w roku 1497, kiedy był on już na studiach w Bolonii, ale w momencie podjęcia tych zabiegów przez jego wuja, biskupa warmińskiego Łukasza Watzenrodego mogło mieć to znaczenie. Dalsze losy kolegów, którzy immatrykulowali się z nim w 1491 r. lub też studiowali wraz z nim w latach 1491–1495, wymagałyby dalszych badań. Nowa edycja metryki Uniwersytetu Krakowskiego takie prace ułatwia.

Janusz Małłek

Astronom Kopernik, czyli rozmowa z Bogiem (Obraz Jana Matejki)

[Od redakcji: 1. Profesor Janusz Małłek jest Członkiem Honorowym SA UMK. Godność tę nadała mu w dniu 29 czerwca 2011 roku Rada Stowarzyszenia Absolwentów UMK; 2. Pełną wersję ww. tekstu (z 33 przypisami) zamieścimy w wersji internetowej „Absolwenta"].

5 rocznica śmierci

Natus Vilnae…

Był jedną z legend Uniwersytetu, wielkim erudytą i człowiekiem przekonanym o wartości solidnego wykształcenia. 12 października minęła piąta rocznica śmierci prof. Sławomira Kalembki, pierwszego rektora UMK wybranego po przełomie politycznym 1989 r.

Urodził się w 1936 r. w Wilnie, u stóp wzgórz Ponarskich. Jego dzieciństwo przypadło więc na czasy niemieckiej i radzieckiej okupacji Kresów. Pod koniec II wojny światowej ojciec Sławomira, Zygmunt Kalembka, zaangażowany w konspirację, wstąpił do I Armii Wojska Polskiego, zaś pozostała część rodziny wyjechała na zachód, docierając ostatecznie do Gdańska. Tam młody Kalembka ukończył szkołę podstawową i liceum, po czym, w 1954 r., zdał egzaminy wstępne na studia historyczne w Toruniu. Po ich ukończeniu wrócił na krótko do Gdańska, podejmując pracę nauczyciela w szkole podstawowej w Nowym Porcie. Nie brakowało tam trudnej młodzieży i po latach profesor chętnie wspominał tamte doświadczenia wszystkim swoim współpracownikom narzekającym na pracę dydaktyczną. Po roku wrócił na Uniwersytet Mikołaja Kopernika; jego mistrz, prof. Witold Łukaszewicz zaproponował mu objęcie asystentury. To po Łukaszewiczu przejął swoje zainteresowania badawcze dotyczące historii XIX wieku, zwłaszcza dziejów Wielkiej Emigracji. Jego późniejsze zainteresowania pomogły zorganizować na Wydziale Nauk Historycznych nowe kierunki: bibliotekoznawstwo oraz stosunki międzynarodowe.

Wiosną 1981 r., w okresie tzw. Karnawału Solidarności, na UMK odbyły się demokratyczne wybory władz dziekańskich i rektorskich. Nowym rektorem został prof. Stanisław Dembiński, a wśród prorektorów znalazł się, obok Władysława Bojarskiego i Jana Kopcewicza, także Kalembka. Ciesząca się wielkim autorytetem społeczności akademickiej ekipa rektorska od początku była władzom partyjnym solą w oku. W sierpniu 1982 r., osiem miesięcy po wprowadzeniu stanu wojennego, została odwołana, co było końcem resztek autonomii Uniwersytetu. Kalembka, który nigdy nie ukrywał swojej niechęci do panującego ustroju, do upadku PRL nie podjął się już żadnej funkcji kierowniczej. Po przełomie politycznym 1989 r. stał się naturalnym kandydatem na nowego rektora, wygrywając wybory przeprowadzone w październiku 1990 r.

Trzyletnia kadencja rektora Kalembki przypadła na okres gruntownych zmian w szkolnictwie wyższym. Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, podobnie jak inne uczelnie, stanął przed poważnymi wyzwaniami i problemami, związanymi nie tylko z budową nowego systemu edukacji, ale także z sytuacją gospodarczą w kraju. Wyzwania te przyniosły nowe szanse, które Uniwersytet umiał wykorzystać. To na początku lat 90. rozpoczął się proces, dzięki któremu UMK, dotąd najmniejszy polski uniwersytet, stał się jedną z największych i najlepszych uczelni w kraju. Liczba studentów za kadencji rektora Kalembki zbliżyła się do 10 tysięcy, a Uniwersytet, po powstaniu Wydziału Nauk Historycznych oraz podziale Wydziału Matematyki, Fizyki i Chemii na trzy odrębne jednostki, stał się uczelnią dziewięciowydziałową. Przywrócono zlikwidowane niegdyś kierunki, w tym filologię romańską i filozofię. Znakiem nowych czasów było powstanie Biura Zawodowej Promocji Studentów i Absolwentów (tzw. Biuro Karier). UMK był pierwszą uczelnią w Polsce, na której powołano taką jednostkę. Warto przypomnieć, że za kadencji rektora Kalembki wznowiono wydawanie „Głosu Uczelni", zlikwidowanego w czasie stanu wojennego.

Sławomir Kalembka działał aktywnie na rzecz przywracania pamięci o polskich Kresach i niesienia pomocy ich mieszkańcom. Zawsze z dumą podkreślał swoje wileńskie korzenie. Na kartuszu rektorskiego portretu Profesora znalazł się napis: „Natus Vilnae, Universitatis Thorunensis Rector fuit". Był współzałożycielem i pierwszym przewodniczącym Towarzystwa Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej, założył w Toruniu Oddział Stowarzyszenia „Wspólnota Polska".

Prof. Sławomir Kalembka (18.10.2005 r.)
Fot. Alina Dauksza-Wiśniewska

Profesor Kalembka był niezwykle barwną postacią, należał do legend Uniwersytetu, był erudytą, który zawsze podkreślał, jak wielką wartością i zobowiązaniem jest wykształcenie (powtarzał, że solidnie wykształcony człowiek powinien wiedzieć wszystko o czymś i coś o wszystkim). Jego wielką pasją była kolej, mógł bez przerwy opowiadać o starych parowozach i bez trudu odtwarzać rozkład jazdy dowolnego pociągu. „Niezmordowanie towarzyski, zawsze pełen wigoru i humoru, nie daje otoczeniu popaść w bezczynność, a tym bardziej się nudzić" – pisał o Kalembce jeden z jego uczniów, prof. Leszek Kuk.

Sławomir Kalembka zmarł 12 października 2009 r. w Toruniu. Został pochowany na cmentarzu św. Jerzego.

Marcin Czyżniewski

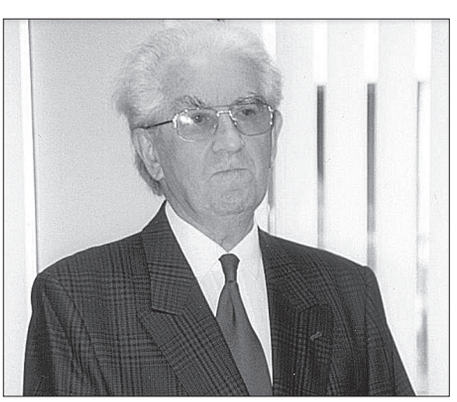

Fot. nadesłana

Prof. Stanisław Jędrzejewski

8 lutego br. w wieku 91 lat zmarł prof. Stanisław Jędrzejewski z Wydziału Prawa i Administracji.

Prof. Jędrzejewski był znawcą prawa administracyjnego gospodarczego. Pełnił funkcję prodziekana Wydziału (1974–1976 oraz 1982–1984), dyrektora Instytutu Administracji i Zarządzania (1984–1990), przez wiele lat kierował również Katedrą Administracyjnego Prawa Gospodarczego. Zasiadał w Radzie Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, a w latach 1987–1989 przewodniczył Uczelnianej Komisji Wyborczej. Był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym i Brązowym Krzyżem Zasługi oraz Medalem „Za zasługi położone dla rozwoju Uczelni". Pochowany został na Centralnym Cmentarzu Komunalnym przy ul. Grudziądzkiej 190/192. **(CPiI)**

Adam Kudla (1931–2012)

Fot. nadesłana

31 sierpnia 2012 r. w wieku 80 lat odszedł Adam Kudla, człowiek wielce zasłużony dla górnośląskiej kultury. Urodził się w Mysłowicach, naukę rozpoczął w 1942 r. w niemieckiej szkole średniej Fridericus Rex Oberschule. Po zakończeniu wojny uczył się w Gimnazjum im. Tadeusza Kościuszki, uzyskując tam świadectwo maturalne.

W 1951 r. Adam wstąpił na Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, na Wydział Sztuk Pięknych, rozpoczynając naukę w Instytucie Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa. W końcowej fazie studiów jego zainteresowania skupiły się głównie na architekturze, stąd też podjął temat pracy magisterskiej związany z dziejami Dworu Artusa w Toruniu.

W 1957 r. Adam wrócił do rodzinnych Mysłowic, ożenił się z Ireną Ścigałą i podjął pracę zawodową w Wydziale Kultury Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach; dzięki swym dużym umiejętnościom zawodowym, zdolnościom i inteligencji w 1958 r. został zastępcą, zaś w 1961 objął funkcję Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, którą pełnił bardzo rzetelnie przez wiele lat (do 1983 r.). Od tego czasu pozostał wierny ochronie zabytków i dóbr kultury ziemi górnośląskiej.

Wiedzę teoretyczną połączoną z doświadczeniem zawodowym potrafił wykorzystać w codziennej pracy. Jako dużej klasy fachowiec, cieszył się uznaniem zarówno w kraju jak i za granicą, i to też dzięki biegłej znajomości języka niemieckiego i angielskiego. Nadzorował wiele prac konserwatorskich, m.in. rewaloryzację zabytków pałacu w Sośnicowicach, zamku w Toszku, dworu w Dobieszowicach, pałacu i parku w Pszczynie, zamku w Ogrodzieńcu i innych obiektów, także sakralnych. Dużym przedsięwzięciem było urządzanie skansenów w Chorzowie i Lipowcu. Adam uratował też przed rozbiórką osiedle robotnicze w Giszowcu, zbudowane przed I wojną światową przez koncern Gieschego. Ten relikt przeszłości w starym Giszowcu oglądałam wraz z Adamem jeszcze kilka lat temu. Należy też przypomnieć zabudowę huty cynku w Szopienicach, też z udziałem konserwatorskim Adama.

W latach 1973–1979 wykładał na Wydziale Architektury Politechniki Śląskiej w Gliwicach, a w latach 1983–1991 pełnił funkcję dyrektora Parku Etnograficznego w Chorzowie.

W pozostawionych 20 artykułach, zamieszczonych w czasopismach polskich i zagranicznych, przekazał wiele wiadomości i doświadczeń zawodowych, podobnie jak i w referatach na konferencjach naukowych, sympozjach.

Adam był bardzo aktywny zawodowo i naukowo, uczestniczył w wielu działaniach konserwatorskich, odbył też wiele podróży naukowych i zawodowych po Europie. Za swoją pracę został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i odznakami resortowymi za opiekę nad zabytkami. Otrzymał też tytuł Zasłużonego Reprezentanta Polskiej Kultury i wiele innych nagród i wyróżnień.

Przez wiele lat pracę zawodową dzielił z aktywnym uprawianiem sportu. Piłką nożną interesował się od wczesnych lat młodzieńczych. Regularnie uczęszczał na treningi. Należał do sekcji sportowej juniorów KS Lechia Mysłowice. W 1948 r., jako pierwszy mysłowiczanin, wystąpił w meczu z Czechosłowacją. W czasie studiów należał do Klubu Sportowego „Pomorzanin" Toruń. Za osiągnięcia sportowe odznaczony został Złotą Odznaką Polskiego Związku Piłki Nożnej.

Adam Kudla w kontaktach ludzkich był szczery i koleżeński, bardzo lubiany przez kolegów, potrafił stworzyć wokół siebie klimat twórczy, zawsze pełen humoru, zjednywał sobie sympatię.

Do dziś żyje w pamięci kolegów i tych wszystkich, którzy go znali i byli jego przyjaciółmi.

Elżbieta Wiśniewska

Pożegnanie

Jolanta Jaworska-Stangricka (1946–2014)

Fot. Alina Dauksza-Wiśniewska

W dniu 1 listopada 2014 roku zmarła Jolanta Jaworska-Stangricka, absolwentka Wydziału Prawa UMK z 1969 roku, skarbnik Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów UMK w latach 2003–2013, ostatnio członek Zarządu.

Jolanta aktywnie uczestniczyła we wszelkich przedsięwzięciach Stowarzyszenia – zjazdach, spotkaniach, wycieczkach. Z uśmiechem i optymizmem podejmowała się powierzonych jej zadań. Utrzymywała bliski i stały kontakt z koleżankami i kolegami z okresu studiów, w szczególności z tymi, z którymi odbywała aplikację sędziowską w Nowym Mieście Lubawskim – w okręgu Sądu Wojewódzkiego w Olsztynie.

W poczuciu wielkiej straty z powodu Jej przedwczesnego odejścia, żegnamy Ją z prawdziwym żalem.

W imieniu Zarządu i Rady Stowarzyszenia Absolwentów UMK –

Teresa Bronowska

10 rocznica śmierci

Dr Jan Bełkot (1946–2004)

Fot. Alina Dauksza-Wiśniewska

25 grudnia 2004 r. zmarł dr Jan Bełkot, redaktor naczelny „Głosu Uczelni". Nie chce się wierzyć, że to już dziesiąta rocznica jego śmierci. Pamiętam, z jakim zapałem zakładaliśmy w 1992 r. redakcję „Głosu", ile było planów i następujących później wydarzeń. Z perspektywy czasu widzę teraz, że jego kierownictwo było niezwykle inspirujące i procentujące do dzisiaj. Oczywiście pismo jest już inne, ale myśl przewodnia pozostała, i za to jesteśmy naszemu Koledze bardzo wdzięczni.

Jan Bełkot urodził się 20 października 1946 r. w Kolonii Staw Noakowski. Studia w zakresie filologii polskiej na UMK ukończył w 1969 r., pisząc pracę magisterską pod kierunkiem prof. Artura Hutnikiewicza.

W 1977 r. uzyskał stopień naukowy doktora na podstawie pracy „Od <<Adama Grywałda>> do <<Nieba i ziemi>>. O prozie Tadeusza Brezy z lat 1932–1950" (promotor pracy – prof. Jerzy Speina). Do 1993 r. pracował na stanowisku adiunkta w Instytucie Filologii Polskiej UMK. W tym okresie jego zainteresowania naukowe koncentrowały się wokół poetyki historycznej prozy polskiej XX w. oraz szeroko pojętego życia literackiego i kulturalnego. Zwraca uwagę wielka rozpiętość problematyki zgłębianej przez J. Bełkota – od zagadnień czysto literackich, poprzez dzieje kultury regionalnej i historię nauki, aż do dziejów politycznych. W tym też czasie rozpoczął prace organizacyjno-wydawnicze w zakresie kultury regionu.

W latach 1981–1984 przebywał na Uniwersytecie w Bari we Włoszech, gdzie był lektorem i wykładowcą języka polskiego oraz literatury polskiej.

W kwietniu 1992 r. został redaktorem naczelnym „Głosu Uczelni", pisma Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, najstarszego czasopisma uczelnianego w Polsce. Pod jego kierownictwem ukazało się blisko 140 numerów.

W pamięci wielu osób pozostanie również jako znakomity znawca teatru, filmu, książki i mediów. Opublikował (czasem pod pseudonimem Andrzej Borycki) wiele artykułów poświęconych historii, kulturze i życiu naukowemu Torunia. Jest autorem książek i opracowań o historii UMK oraz wielu tekstów do różnego rodzaju albumów. Pod jego merytoryczną opieką ukazały się unikatowe wydania „Pana Tadeusza", „Quo vadis", „Krzyżaków", „Starej baśni" i wielu innych dzieł. Był redaktorem i współpracownikiem licznych czasopism naukowych i literackich, a także członkiem wielu towarzystw i stowarzyszeń.

Na UMK prowadził zajęcia z bibliotekoznawstwa i kulturoznawstwa, a także z zakresu dziennikarstwa w Wyższej Szkole Humanistyczno-Ekonomicznej we Włocławku. Wykładał również w Szkole Letniej Kultury i Języka Polskiego przy naszej Uczelni.

Jan Bełkot (dla kolegów i przyjaciół „Jasiu") – zawsze spokojny i rzeczowy. Na pierwszy rzut oka nie sprawiał wrażenia człowieka wesołego, jednak przy bliższym poznaniu okazywało się, że są to pozory. Podczas rozmowy wystarczyła jedna celna uwaga, a Jasiu zapalał się i sypał wspaniałymi żartami, powiedzonkami czy anegdotami. W dyskusji był mistrzem błyskawicznych ripost i znakomitych puent. Swoją siłę czerpał z kontaktów z przyrodą, z ukochanych gór, z pieszych wycieczek – zawsze w nowe, nieznane miejsca.

Dla większości osób, które zaczynały pracę w redakcji „Głosu", był pierwszym nauczycielem fachu dziennikarskiego. Robił to z dużym taktem i umiarem. Potrafił jednak być bardzo wymagający i żądać, szczególnie od młodych ludzi, rzeczy, które wydawały się niewykonalne. Zdobyliśmy w ten sposób umiejętności rzetelnego, logicznego i zwartego sposobu pisania, tak dalekiego od stylu prezentowanego w gazetach codziennych.

Dr Jan Bełkot uprawiał dziennikarstwo, które można by nazwać śmiało romantycznym, a więc już niedzisiejszym – opartym na wiedzy i prawdzie. Panicznie bał się osób „nawiedzonych", próbujących wcisnąć nam tanią sensację lub jakąś „aferę". „Głos Uczelni" był dla niego forum, na którym miały pojawiać się sprawy ważne i mądre, miał się przewijać korowód ludzi, którzy coś wnoszą do rozwoju naszej Uczelni i są godni pokazania.

Wojciech Streich

Pamiętamy o naszej historii

W przeddzień inauguracji roku akademickiego władze UMK złożyły kwiaty na grobach założycieli Uniwersytetu.

Rok akademicki 2014/2015 będzie szczególny – to rok 70-lecia Uniwersytetu. Obchody jubileuszu będą okazją do częstego przypominania o historii UMK i ludziach, którzy go tworzyli. W przeddzień inauguracji, na cmentarzu św. Jerzego prorektorzy i kanclerz Uniwersytetu złożyli kwiaty na grobach jego założycieli: prof. Ludwika Kolankowskiego, dr. Stefana Burhardta i dr. Józefa Mossakowskiego. **(mcz)**

Delegacja władz UMK składa kwiaty na grobie dr. Józefa Mossakowskiego

Fot. Andrzej Romański

Listy gratulacyjne z okazji 50-lecia uzyskania dyplomu magisterskiego UMK przyznane w roku 2013

Biologia
Jerzy Lewosz
Izabela Walczyk

Chemia
Maria Grot-Treutler
Krzysztof Gulewicz
Andrzej Jastrząb
Irena Jeż-Gulewicz
Maria Irena Kotecka-Mielewska
Ludwik Kreja
Jan Bolesław Lisiecki
Anna Łukszo-Bieńkowska
Izabella Markowska-Raginia
Alicja Joanna Przystupa-Kujawa
Włodzimierz Treutler
Mieczysław Trypuć
Bożenna Zalewska-Szymańska
Jan Żochowski

Filologia polska
Krystyna Kordulasińska-Mroczek

Fizyka
Jan Nowakowski

Geografia
Leonard Dauksza
Jerzy Drozdowski
Stanisław Jabłoński
Elżbieta Grotthuz-Krzyżanowska
Maria Klecha-Kujawa
Jan Oryńczak
Stanisław Regel
Antoni Rudak
Barbara Sadurska-Kasprowicz
Zofia Skibińska-Michalkiewicz
Barbara Staszak
Danuta Wójcik
Włodzimierz Zabaryło

Historia
Danuta Grzejdziak, Pankowska-Ziółkowska
Anna Hryniewicz-Bartosiak
Janina Jankowska-Borkowska
Andrzej Rukowicz

Absolwenci chemii 1963 Fot. Alina Dauksza-Wiśniewska

Matematyka 1962
Stella Nawrocka

Matematyka 1963
Janina Binerowska-Otręba
Zbigniew Bobiński
Florian Bokota
Wanda Dondziło-Dobaczewska
Zofia Gralak-Kanarek
Teresa Krystyna Grudzińska
Maria Jankowska
Waldemar Jerzy Kępski
Mikołaj Klimiuk
Danuta Kłosowska-Marszałek
Barbara Kujawa-Krawczyk
Krystyna Kujawa-Wojdyło
Marianna Kwiatkowska-Kowalska
Ireneusz Masłowski
Regina Nawikas-Wąsowska
Irena Okseniuk-Kondereszko
Józef Otręba
Franciszek Pankowski
Marta Skonieczna-Pawłowicz
Teresa Tomiałojć-Brzezińska
Bolesław Wojdyło
Jadwiga Zastawna-Wachonin

Pedagogika
Maria Hałasiak-Janicka
Janina Jankowska-Borkowska
Alicja Malczyńska-Pszczółkowska

Prawo
Andrzej Władysław Raszeja

Sztuki piękne
Hanna Jaskulska-Popek
Krystyna Jeziorowska
Krystyna Szalewska-Gałdyńska
Barbara Winter-Wojciechowska

Warszawska środa

W pamiętną warszawską środę, 8 października 2014 roku, spotkaliśmy się – absolwenci UMK ze stolicy i okolic – na wieczorze artystyczno-wspomnieniowym w Galerii R.I.O, przy ul. Pięknej 66a.

Przybyliśmy w pojedynkę, ale imprezę zaszczyciło także kilka małżeństw. Najstarszy z gości wraz z małżonką to osoby pamiętające prawie początki UMK, po przenosinach z Wilna. Średnia wieku oscylowała koło sześćdziesiątki. Uszykowaliśmy atrakcje na miarę ambicji: primo – zorganizować się i zaprzyjaźnić, skorośmy dotąd tego nie do końca uczynili, secundo – zabawić się.

W pierwszej części wieczoru organizatorzy w osobach Jana Szoca, prezesa, założyciela Warszawskiego Klubu SA UMK, oraz Izabeli Walczyk, sekretarza Zarządu SA UMK, dokonali kooptacji do Zarządu warszawskiego. Dołączyli do niego Renata i Jan Bolesław Lisieccy (fizyczka i chemik) oraz Wojciech Krysztoforski (zabytkoznawca i konserwator). Po treściwej mowie Jana Szoca wzniesiono toast za pomyślność Uczelni i jej absolwentów.

Oczy nasze omiotły zawieszone na ścianach galerii i w przestrzeni pod sufitem obrazy, szkice, rysunki oraz długaśne wstęgi papierów z przemowami, upamiętniającymi igrce żaków toruńskich lat pięćdziesiątych i sześćdziesiątych XX wieku. Wszystko to wyszło spod ręki mgr. Antoniego Szymkowskiego, asystenta Wydziału Sztuk Pięknych w owych latach. Szymkowski wraz z piszącym te słowa i z innymi stworzył szopkę uniwersytecką w 1964 roku. Upamiętniała ona postacie elity uczelni – profesorów, pracowników nauki i studentów. Antoni Szymkowski po zmaganiach z ciężką chorobą zmarł jesienią 2013 roku.

A teraz bomba, a raczej tuba! Na spotkanie przybył światowej sławy muzyk toruński Zdzisław Piernik! Dużo by o nim pisać, lecz wierzcie – to jest FIGURA! Dał zachwycający koncert. Wyciągał z mosiężnego błyszczącego instrumentu-monstrum dźwięki rozmaite, rozkosznie nowe, a zarazem przyjazne dla ucha (wszak to tuba). Można rzec, że tuba Piernika jak toruński dzwon Tuba Dei (Trąba Boża) w katedrze św. Janów uniósł nas w toruńskie lata młodości. Tak, występ Piernika był boski!

Wojciech Krysztoforski

Od września 2013 do października 2014 roku

XIX Zjazd Absolwentów UMK

W dniach 7 i 8 września 2013 roku w salach Dworu Artusa w Toruniu odbył się XIX Zjazd Absolwentów UMK „Jesienne Powroty 2013", zorganizowany przez Stowarzyszenie Absolwentów UMK.

Wzięło w nim udział prawie 300 osób (także absolwenci z zagranicy: m.in. z USA, Danii, Niemiec i Belgii). Władze UMK reprezentowała prorektor dr hab. Beata Przyborowska, prof. UMK, opiekun SA UMK.

Na nasze coroczne spotkanie przybyli absolwenci astronomii, biologii, chemii, fizyki, geografii, historii, filologii polskiej i klasycznej, matematyki, pedagogiki, prawa i Wydziału Sztuk Pięknych.

W trakcie zjazdu:
- uczczono pamięć absolwentów zmarłych w ostatnim roku,
- nadano godność członka honorowego SA UMK profesorowi Józefowi Szudemu,
- wręczono listy gratulacyjne 69 absolwentom z okazji 50-lecia otrzymania dyplomu magisterskiego,
- wręczono nagrody laureatom konkursu na wspomnienia absolwentów pt. „Nasz uniwersytet i nasze studia",
- wszyscy uczestnicy zjazdu otrzymali 18 numer biuletynu „Absolwent".

W drugiej części „Jesiennych Powrotów 2013" odbyło się Walne Zebranie Sprawozdawczo-Wyborcze Stowarzyszenia. Przedstawiono rzeczowe i finansowe sprawozdanie z działalności za okres kadencji Zarządu, tj. od września 2007 do września 2013 roku. Podsumowanie działalności Komisji Rewizyjnej odczytał Kazimierz Krupa, jej przewodniczący. KR kontrolowała co roku księgi rachunkowe i stwierdziła prawidłową gospodarkę finansową; uznała, że Zarząd pracuje zgodnie z planem i odbywa zebrania, które są protokołowane. Stwierdzono również, iż należy wypracować lepsze metody ściągania składek. Komisja Rewizyjna wyraziła specjalne słowa uznania i podziękowania dla prezesa oraz wystąpiła do Walnego Zebrania z wnioskiem o udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi SA UMK (kadencja od września 2007 do września 2013). Walne Zebranie Stowarzyszenia Absolwentów Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu udzieliło ww. absolutorium.

Zgodnie z postulatami ustępującego prezesa oraz Komisji Rewizyjnej, zaproponowano program i kierunki działalności Stowarzyszenia na nową kadencję władz na lata 2013–2017. Walne Zebranie podjęło następującą uchwałę:

Uchwała nr 2
z dnia 7 września 2013 roku
Walnego Zebrania Stowarzyszenia Absolwentów UMK
w Toruniu

Walne Zebranie Stowarzyszenia Absolwentów UMK w Toruniu przyjmuje następujące kierunki i formy działania Stowarzyszenia Absolwentów UMK na lata od 1 października 2013 do 30 września 2017 roku:

1. Organizowanie co roku na początku września Zjazdu Stowarzyszenia pod nazwą „Jesienne Powroty".

2. Wydawanie co roku w okresie „Jesiennych Powrotów" biuletynu Stowarzyszenia „Absolwent".

3. Stałe uzupełnianie bazy danych z adresami absolwentów UMK, tak aby wręczanie listów gratulacyjnych z okazji 50-lecia ukończenia studiów objęło coraz szersze kręgi dawnych absolwentów UMK.

4. Wypracowanie nowych metod i form dotarcia do wszystkich członków Stowarzyszenia, m.in. z przypomnieniem o obowiązku opłacania składek członkowskich.

5. Utrzymywanie więzi z członkami Klubów terenowych poprzez działające tam trzyosobowe Zarządy Klubowe.

6. Organizowanie spotkań dla członków Klubów z udziałem członków Zarządu SA UMK, a także osób z innych Klubów.

7. Kontynuowanie organizowania konkursów na wspomnienia absolwentów oraz zapewnianie wydawania kolejnych tomów wspomnień przez Wydawnictwo UMK.

Organizacja SA UMK

Na koniec grudnia 2013 liczba członków wynosiła 1075 osób, w tym 79 osób należało do Warszawskiego Klubu, 119 – Pomorskiego Klubu w Gdańsku, 71 – Warmińsko-Mazurskiego Klubu w Olsztynie i 240 – Toruńskiego Klubu.

W 2013 roku do Stowarzyszenia przystąpiło 14 nowych członków, natomiast skreślono z ewidencji 28 osób. Przyczynami skreśleń są m.in. zaległości w opłacaniu składek, rezygnacje i śmierć. Przypomnijmy, że według stanu na 31 grudnia 2012 roku do Stowarzyszenia należało 1089 członków.

W dalszym ciągu porządkowaliśmy bazę członków Stowarzyszenia – prowadzono stałą aktualizację ich adresów i rozbudowywano bazę absolwentów UMK.

Wraz z życzeniami świątecznymi wysyłane były zawiadomienia o stanie zaległości w opłacaniu składek. Podjęte działania pozwoliły na znaczne zmniejszenie ogólnego stanu zaległości.

Należy przypomnieć, że tworzona jest także baza absolwentów UMK (niezależnie od przynależności do SA UMK) – mamy kilka tysięcy adresów absolwentów, które podzieliliśmy według kierunków studiów. Będziemy nadal aktualizować i poszerzać tę bazę przy współpracy wychowanków z różnych kierunków.

W dalszym ciągu dobrze układa się nam współpraca z absolwentami Wydziału Sztuk Pięknych UMK: Elżbietą Wiśniewską (1955), Mirosławem Zeidlerem (1970) i Wojciechem Krysztoforskim (1967), którzy wiele czasu poświęcają m.in. na wyszukiwanie wspomnianych danych (otrzymaliśmy już od nich 588 adresów, tj. więcej o 88 niż rok wcześniej!) i nawiązywanie kontaktów z absolwentami różnych roczników swojego wydziału. Wśród nowych adresów są np. osoby z Rzeszowskiego.

Współpraca z UMK

Utrzymujemy ścisłą współpracę z Uniwersytetem Mikołaja Kopernika. Przedstawiciele Zarządu Stowarzyszenia wzięli udział w inauguracji roku akademickiego, Święcie Uczelni, spotkaniu świąteczno-noworocznym Rektora UMK z przedstawicielami społeczności akademickiej. Na podkreślenie zasługuje wsparcie udzielane nam przez prorektor ds. kształcenia prof. Beatę Przyborowską, która na bieżąco śledzi działania Stowarzyszenia. Na jej prośbę kilkoro studentów archiwistyki, pedagogiki oraz doktorantów pedagogiki pomagało przy organizacji XIX i XX Zjazdu SA UMK „Jesienne Powroty 2013" i „Jesienne Powroty 2014".

Wydarzenia 2013–2014

Biuletyn „Absolwent"

Dzięki wsparciu naszej Uczelni, w sierpniu 2013 roku wydany został 18 numer „Absolwenta". Jak zawsze, zamieszczamy w nim

Ciąg dalszy na str. 20

Ciąg dalszy ze str. 19

wiadomości z życia Stowarzyszenia, bieżące wiadomości z UMK i ciekawe artykuły, które mogą zainteresować członków i sympatyków SA UMK.

Współpraca z innymi stowarzyszeniami

Kontynuujemy współpracę z Polskim Towarzystwem Zoologicznym (Oddział w Toruniu), Polskim Towarzystwem Geograficznym (Oddział w Toruniu), Kołem Towarzystwa Miłośników Torunia na Podgórzu.

Konkursy

Specjalnie na „Jesienne Powroty 2013" wydany został kolejny już, trzeci tom wspomnień. Wydawnictwo jest pokłosiem konkursu pn. „Nasz Uniwersytet i nasze studia". Autorzy tekstów wspominają nauczycieli akademickich, koleżanki i kolegów, a także swoje studia. Warto zwrócić uwagę, że w skorowidzu nazwisk zostało zamieszczonych blisko 350 pozycji.

27 lutego 2014 roku ogłoszono czwarty konkurs na wspomnienia absolwentów pn. „Nasz Uniwersytet i nasze studia". Regulamin konkursu umieszczony był na stronie internetowej Stowarzyszenia, a także opublikowany w miesięczniku „Głos Uczelni", piśmie UMK. Prace można było przysyłać do 15 października 2014 roku. Komisja konkursowa wkrótce oceni nadesłane opracowania.

Stowarzyszenie w Internecie

Na stronie internetowej Stowarzyszenia Absolwentów Uniwersytetu Mikołaja Kopernika (www.umk.pl/absolwenci/sa) umieszczamy bieżące komunikaty, informacje o zjazdach, spotkaniach, konkursach itp. Czynimy starania o poprawienie graficznego wyglądu naszej strony. Po jej zmodyfikowaniu, na podstawie nadesłanych ankiet, tworzony będzie słownik biograficzny absolwentów UMK, redagowany przez Zarząd Pomorskiego Klubu.

Toruński Klub Stowarzyszenia Absolwentów UMK

12 grudnia 2013 roku dr Cecylia Iwaniszewska, na zaproszenie Sekcji Historii Wychowania, Koła Naukowego Historyków Pamięci, spotkała się ze studentami i doktorantami pedagogiki i historii. Opowiedziała o powstaniu UMK, wspominała swoich profesorów, mówiła o zajęciach i miejscach, gdzie one się odbywały.

20 lutego 2014 roku w ramach działalności Toruńskiego Klubu SA UMK i Polskiego Zoologicznego Towarzystwa Naukowego – Oddział w Toruniu, dr Czesław Nitecki (absolwent biologii 1962) wygłosił prelekcję pt. „Pensylwania – historia i przyroda". Spotkanie prowadziła wiceprzewodnicząca Zarządu SA UMK Bogdana Wilczyńska. Wykład wysłuchany został z dużym zainteresowaniem, a dr Nitecki na prośbę zebranych zgodził się wystąpić z kolejnym odczytem w 2015 roku; tematem będą jego tegoroczne podróże po Ameryce.

Po prelekcji obecni – w głosowaniu jawnym – wybrali Zarząd Klubu w składzie: Antoni Olszewski (geografia 1962), Andrzej Przystalski (biologia 1970), Wanda Rusiecka (biologia 1971). Przewodniczącą Klubu została Wanda Rusiecka.

27 i 28 czerwca 2014 roku w Toruniu przedstawiciele SA UMK uczestniczyli w spotkaniu z seniorami absolwentami różnych uczelni z Niemiec, uczęszczający na kurs języka polskiego. Spotkanie zorganizowane zostało przez Kulturbüro Trebnitz w ramach międzynarodowego projektu pt. „Ponadgeneracyjna wymiana Toruń – Trebnitz". Celem tego przedsięwzięcia jest wzajemna wymiana doświadczeń oraz nabywanie kompetencji interkulturowych, etnograficznych, obywatelskich i społecznych, a także wzajemne poznawanie regionu (historia regionalna, historia mówiona). Mamy nadzieję, że udział w projekcie będzie początkiem międzynarodowej współpracy Stowarzyszenia, a także przyczyni się do udziału w wymianie polsko-niemieckiej, wycieczek, ciekawych szkoleń i działań (więcej na str. 10).

Warmińsko-Mazurski Klub Stowarzyszenia Absolwentów UMK

15 maja 2014 roku w siedzibie Planetarium Olsztyńskiego odbyło się otwarte spotkanie Warmińsko-Mazurskiego Klubu SA UMK. Sprawozdanie z działalności jednostki w mijającej kadencji przedstawił przewodniczący Janusz Cygański. Wybrano nowe władze Klubu – przewodniczącym został Janusz Cygański (historyk), a członkami Zarządu: Teresa Bronowska (prawnik) i Jacek Szubiakowski (astronom). Wyżej wspomniani członkowie prosić będą o współpracę inne osoby z tego pięknego regionu, będą to także łącznicy Zarządu z absolwentami różnych kierunków.

Podczas spotkania pokazano film na temat śladów Mikołaja Kopernika i Immanuela Kanta na Warmii i Mazurach i w Obwodzie Kaliningradzkim, projekcja spotkała się z dużym zainteresowaniem. Uczestnicy wyrazili chęć wspólnego wyjazdu do Kaliningradu. Absolwenci z ww. Klubu planują przyjazd do Torunia, zwiedzanie miasta i osiedla akademickiego UMK.

Warszawski Klub Stowarzyszenia Absolwentów UMK

8 października 2014 roku absolwenci UMK zamieszkali na terenie Warszawy i okolic spotkali się w Centrum Sztuki R.I.O, przy ul. Pięknej 66a. O Klubie mówił jego prezes Jan Szoc. Wybrano nowy Zarząd Klubu w składzie: Jan Szoc (prawo 1973) – przewodniczący oraz Renata Lisiecka (fizyka 1967), Jan Lisiecki (chemia 1963), Wojciech Krysztoforski (zabytkoznawstwo i konserwatorstwo sztuki 1968) – członkowie. [Więcej na str. 18]

Zaprosili nas – imprezy naukowe

16 października 2013 roku – Polskie Towarzystwo Geograficzne zaprosiło nas na sympozjum naukowe pt. „Ludmiła Roszko – wybitny geograf i współzałożycielka Instytutu Miłosierdzia Bożego – w setną rocznicę urodzin". Stowarzyszenie Absolwentów UMK współpracowało przy wysyłaniu zaproszeń na to sympozjum.

7 listopada 2013 roku – na zaproszenie Wydawnictwa Naukowego UMK uczestniczyliśmy w spotkaniu z Jerzym Lesławem Ordanem, absolwentem filologii polskiej z roku 1956, z okazji promocji jego książki pt. „Wiosenne przesilenie" (więcej na str. 25).

14 czerwca 2014 roku – uczestnicy projektu badawczego pt. „Kształci, wychowuje, wspiera – obszary pedagogicznej aktywności kobiet" zaprosili nas na Ogólnopolskie Seminarium Naukowe nt. „Ścieżek edukacyjnych i zawodowych kobiet" (więcej na str. 9).

Zaprosili nas – wystawy

Na zaproszenie kuratorki wystaw dr hab. Mirosławy Rocheckiej, prof. UMK, obejrzeliśmy:

13 listopada 2013 roku – wystawę grafiki studentów belgijskich z Ecole Supérieure des Arts, Saint Luc w Liege, w Galerii „Forum" Wydziału Sztuk Pięknych UMK;

10 stycznia 2014 roku – wystawę Wiesława Smużnego pt. „Heliotropy 888-lecia Torunia – III" w Akademickiej Przestrzeni Sztuki – Humanicticum, Collegium Humanisticum UMK, Toruń, ul. Bojarskiego 1;

Dokończenie na str. 21

Dokończenie ze str. 20

20 lutego 2014 roku – wystawę prac malarskich Jerzego Puciaty w Galerii „Forum". Artysta pokazał swoje prace powstałe po roku 2000 i niektóre z lat 80. i 90. ubiegłego wieku. Puciata jest absolwentem UMK, w roku 1958 ukończył studia magisterskie na Wydziale Sztuk Pięknych, był uczniem profesora Stanisława Borysowskiego. Jerzy Puciata zmarł 29 czerwca 2014 roku;

w marcu 2014 roku – szkło artystyczne i witraże autorstwa Andrzeja Kałuckiego na wystawie „Alchemia szkła" w Akademickiej Przestrzeni Sztuki – Humanisticum, w Collegium Humanisticum UMK. Artysta jest absolwentem UMK, uczniem profesora Ryszarda Krzywki;

13 maja 2014 r. – wystawę pt. ARS-PRINCIPIA (uczestniczyliśmy w jej otwarciu), dedykowaną św. Janowi Pawłowi II. O wystawie patrz więcej na str. 22.

XX Zjazd Absolwentów UMK

Od kwietnia do września 2014 roku trwały przygotowania do XX Zjazdu „Jesienne Powroty 2014", który odbył się 6 września 2014 roku. Około 190 adresów przekazali absolwenci: biologii, chemii, fizyki, geografii, historii, matematyki, polonistyki, prawa i Wydziału Sztuk Pięknych, którzy 50 lat temu uzyskali dyplom magistra na UMK; absolwenci prawa z roku 1969 spotkali się z okazji 50-lecia rozpoczęcia studiów. O XX Zjeździe patrz więcej na stronie 3.

6 września 2014 roku odbyło się również Walne Zebranie Sprawozdawcze Stowarzyszenia Absolwentów UMK. Rzeczowe i finansowe sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia złożył prezes Stanisław Krause. Szczegóły sprawozdania i program działania na następne lata przedstawimy w następnym, 20 biuletynie „Absolwent". Podczas wspomnianego spotkania Walne Zebranie zatwierdziło następującą uchwałę Zarządu Stowarzyszenia:

Uchwała nr 20/08/2014 r.
Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów UMK
z dnia 28 sierpnia 2014 roku
w sprawie podniesienia składki członkowskiej Stowarzyszenia Absolwentów UMK

Zarząd Stowarzyszenia Absolwentów UMK w Toruniu na posiedzeniu w dniu 28 sierpnia 2014 roku uchwala zmianę wysokości składki członkowskiej: od 1 stycznia 2015 roku składka członkowska dla rencistów, emerytów, osób niepracujących, doktorantów wynosi minimum 30 zł, dla osób pracujących – minimum 50 zł rocznie. Składki wpłacone do końca roku 2014 na lata następne nie podlegają dopłacie.

Izabela Walczyk

XIX Zjazdu Absolwentów UMK

W dniu 7 września 2013 r. złożeniem kwiatów pod pomnikiem patrona Uczelni rozpoczęły się oficjalne uroczystości XIX Zjazdu Absolwentów UMK „Jesienne Powroty 2013", zorganizowanego przez Stowarzyszenie Absolwentów UMK. Wzięło w nim udział prawie 250 osób (także absolwenci z zagranicy: m.in. z USA, Danii, Niemiec i Belgii).

Do Sali Wielkiej Dworu Artusa przybyli absolwenci astronomii, biologii, chemii, ekonomii, fizyki, historii, geografii, prawa, filologii polskiej i klasycznej, matematyki, pedagogiki, prawa i kilku kierunków Wydziału Sztuk Pięknych.

Władze UMK reprezentowała prorektor dr hab. Beata Przyborowska, prof. UMK, opiekun SA UMK. W swoim wystąpieniu pani prorektor scharakteryzowała obecnych studentów są: przyzwyczajeni do swobodnego posługiwania się mediami elektronicznymi, z drugiej zaś mają ułatwiony dostęp do kontaktów z całym światem, do korzystania z projektów europejskich. Pani prof. Beata Przyborowska pracuje na Wydziale Nauk Pedagogicznych, na którym rozwijane są m.in. metody dalszego edukowania ludzi dorosłych, tzw. uniwersytet przez całe życie. Do współpracy w realizowaniu tego projektu pani prorektor zachęcała członków Stowarzyszenia Absolwentów UMK.

Specjalne adresy do uczestników Zjazdu przesłali: marszałek województwa kujawsko-pomorskiego, Piotr Całbecki (absolwent biologii UMK), prezydent Torunia Michał Zaleski (absolwent geografii UMK), dziekan Wydziału Farmaceutycznego Collegium Medicum UMK prof. Stefan Kruszewski, dziekan Wydziału Nauk o Ziemi prof. Wojciech Wysota.

Dyplomem członka honorowego Stowarzyszenia Absolwentów UMK wyróżniony został profesor dr hab. Józef Szudy, który przyjechał na studia fizyki do Torunia na UMK w roku 1957 (patrz str. 23). Dziękując za wyróżnienie, prof. Józef Szudy przypomniał, że rok 2013 jest okazją do wspominania 80-lecia opublikowania przez prof. Aleksandra Jabłońskiego, twórcę toruńskiej fizyki – tzw. diagramu Jabłońskiego.

Specjalnie na Jesienne Powroty 2013 został wydrukowany tom wspomnień absolwentów, plon trzeciego konkursu ogłoszonego w roku 2011 przez Stowarzyszenie Absolwentów UMK. Dyplomy i nagrody laureatom konkursu wręczyli prorektor Beata Przyborowska, Stanisław Krause, prezes SA UMK i Winicjusz Schulz, redaktor naczelny „Głosu Uczelni". Jury konkursu przyznało nagrodę pierwszą – Alinie Kamińskiej za „Kronikę Katedry Chemii Ogólnej 1951–1980", drugą – Danucie Gallus za „Wspomnienia polonistki z lat 1955/56 – 1960" oraz trzecią ex aequo Wandzie Sukniewicz-Rusieckiej za wiersze „Czterdziestolecie dyplomu – UMK biologia 1971" i „Per aspera ad astra – w hołdzie złotym absolwentom" oraz Elżbiecie Wiśniewskiej za pracę „Studencki azyl kultury". Wyróżnienia Rektora otrzymali: Józef Pietrzykowski za wspomnienia „Jak nie zostałem donosicielem", Zbigniew Synak – „Kaszeba z Przegrancze (z pogranicza) oraz Norbert Wolnomiejski – „Moi asystenci". Wyróżnienie „Głosu Uczelni" otrzymała Cecylia Iwaniszewska za pracę „Helena Putowska – okruchy wspomnień".

Stowarzyszenie Absolwentów UMK przygotowało 73 listy gratulacyjne dla absolwentów, którzy 50 lat temu otrzymali dyplomy magisterskie na UMK, 64 osoby odebrały je z rąk pani prorektor Beaty Przyborowskiej i Stanisława Krausego, prezesa Stowarzyszenia Absolwentów UMK. Do listów gratulacyjnych dołączono „Wspomnienia absolwentów".

Miłym akcentem zjazdu był koncert przygotowany przez ośmioosobowy zespół członków Chóru Akademickiego „Octantis" pod dyrekcją Michała Piotrowskiego.

Podczas Walnego Zebrania zgodnie z obowiązującym statutem wybrano na 4-letnią kadencję: 10-osobowy Zarząd, 10-osobową Radę, 5-osobową Komisję Rewizyjną i 5-osobowy Sąd Koleżeński.

Po południu absolwenci spotkali się w grupach kierunkowych i rocznikowych oraz zwiedzili miasto.

Wieczorem w salach Dworu Artusa odbył się tradycyjny bal absolwentów, wśród których chemicy i geografowie fetowali jubileusz 30-lecie ukończenia studiów.

Izabela Walczyk

Nowe władze Stowarzyszenia

Przypomnijmy – Stowarzyszenie Absolwentów UMK zostało założone w 1995 roku w 50. rocznicę powstania Uniwersytetu. Pomysłodawcami byli profesor Andrzej Jamiołkowski (urzędujący wówczas rektor), profesor Karol Jankowski (fizyk) i ówczesny wojewoda toruński, Bernard Kwiatkowski.

Aktualnie nasze Stowarzyszenie liczy 1089 członków krajowych i zagranicznych (w tym wielu pracowników naukowych); część z nich skupiona jest w kilku klubach terenowych: pomorskim, toruńskim, warmińsko-mazurskim i warszawskim. Kolejne edycje „Jesiennych Powrotów", podczas których absolwenci, członkowie SA UMK, odnawiają kontakty ze swoją uczelnią i miastem studiów, wpisały się na stałe w toruński kalendarz. Od kilku lat piękną tradycją tych zjazdów stało się wręczanie w trakcie głównej uroczystości absolwentom seniorom listów gratulacyjnych i upominków z okazji 50-lecia otrzymania dyplomu.

18 października 2013 roku w gmachu Wydziału Matematyki i Informatyki UMK odbyło się pierwsze posiedzenie nowych władz Stowarzyszenia (Zarządu, Komisji Rewizyjnej, Sądu Koleżeńskiego oraz Rady Stowarzyszenia), wybranych 7 września 2013 roku na kolejną czteroletnią kadencję. W spotkaniu tym uczestniczył także honorowy członek Stowarzyszenia profesor Józef Szudy z Instytutu Fizyki. Ustalono podział funkcji w poszczególnych organach władz; na prezesa Zarząd ponownie wybrał **Stanisława Krausego**, absolwenta ekonomii z 1973 roku. Jednym z wiceprezesów została dr Cecylia Iwaniszewska, pierwszy honorowy członek Stowarzyszenia i jego bardzo zasłużona działaczka.

Należy podkreślić, że szereg osób działa od lat w naszej organizacji z ogromnym osobistym zaangażowaniem, w obecnej kadencji dołączyły do nich dwie młode absolwentki pedagogiki: Dorota Grabowska oraz Iwona Murawska.

Jesteśmy organizacją non-profit, nasi członkowie pełnią swoje funkcje społecznie. W poprzedniej kadencji Stowarzyszenie uzyskało status organizacji pożytku publicznego, co pozwala m.in. na pozyskiwanie środków na działalność statutową z odpisów podatkowych osób fizycznych.

Zgodnie z Uchwałą nr 2 ostatniego Walnego Zebrania SA UMK postanowiono, że działalność Stowarzyszenia obejmie kontynuację ścisłej współpracy z władzami Uniwersytetu, współdziałanie krajowych klubów Stowarzyszenia: pomorskiego, toruńskiego, warmińsko-mazurskiego, warszawskiego, coroczne publikowanie we wrześniu biuletynu „Absolwent", ogłaszanie konkursów na wspomnienia absolwentów i sukcesywne wydawanie tych wspomnień, spotkania edukacyjne (wykłady, wyjazdy studyjne) i integracyjne oraz zorganizowanie w 2014 roku jubileuszowego XX Zjazdu „Jesienne Powroty". Zdecydowano również, że należy szerzej promować Stowarzyszenie w celu przyciągnięcia do niego absolwentów z młodszych roczników oraz nawiązać bliższe kontakty z uczelniami bydgoskimi.

Nowe władze Stowarzyszenia Absolwentów UMK. Pierwszy od prawej: prezes SA UMK, Stanisław Krause

Fot. nadesłana

Powyższe zamierzenia obecne władze SA UMK starają się sukcesywnie realizować. Oprócz tradycyjnego spotkania wigilijnego oraz kolejnej prelekcji dr. Czesława Niteckiego z Uniwersytetu Gdańskiego w lutym br., prawie co miesiąc odbywały się zebrania Zarządu, poświęcone zarówno realizacji wytycznych, jak i załatwianiu bieżących spraw. Zmieniające się realia ekonomiczne związane z problemami finansowymi uczelni postawiły przed SA UMK szereg nowych wyzwań. Jednakże władze Stowarzyszenia są przekonane, że dzięki konsekwentnym działaniom oraz ewentualnej – zawsze mile widzianej – pomocy swoich członków i sympatyków, organizacja nasza przezwycięży trudności i w nadchodzących latach będzie jeszcze bardziej pożyteczna dla absolwentów i Uniwersytetu.

Wanda Rusiecka

Ars – Principia

Bo nie jest piękno, by pod korcem stało… napisał w „Promethidionie" Cyprian Kamil Norwid. Zacytował te słowa w milenijnym „Liście do artystów" Jan Paweł II, dziś święty. W pamiętnym „Liście" papież wzywał artystów do nowego przymierza Kościoła i Sztuki, wskazując wzajemne potrzeby, możliwe korzyści i zobowiązania Kościoła wobec artystów i artystów wobec Kościoła.

Odwołując się do papieskiego nauczania zawartego w „Liście", a szczególnie do końcowego apelu, w którym Jan Paweł II wzywa artystów, *aby na nowo odkryli głęboki wymiar duchowy i religijny sztuki, który w każdej epoce znamionował jej najwznioślejsze dzieła,* twórcy z Wydziału Sztuk Pięknych UMK, a także zaproszeni przez nich goście z innych uczelni i środowisk artystycznych w Polsce wzięli udział w wystawie prac plastycznych Ars – Principia, manifestując w ten sposób artystyczną postawę ukierunkowaną na przekaz odwiecznych i wiecznych, niepodważalnych, humanistycznych wartości, takich jak: piękno, dobro, miłość, człowieczeństwo, prawda, pamięć i wiara.

W wystawie wzięło udział 96 artystów reprezentujących kilka pokoleń – poczynając od najmłodszych, już samodzielnych absolwentów uczelni artystycznych, poprzez średnie i dojrzałe pokolenia 40- i 50–60-letnich twórców, aż po seniorów, nadal twórczo aktywnych artystów 80-letnich i starszych. Jest to wystawa międzypokoleniowa, gdyż jej przesłanie jest ponadpokoleniowe i skierowane z troską ku pokoleniom przyszłym.

Prezentacja prac znalazła miejsce w obiektach Uniwersytetu: Collegium Humanisticum, Galerii Forum na Wydziale

Laudacja

Prof. Józef Szudy

Na wniosek Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów UMK – Rada Stowarzyszenia na posiedzeniu w dniu 25 kwietnia 2013 r. postanowiła nadać godność Członka Honorowego Stowarzyszenia Absolwentów UMK fizykowi profesorowi Józefowi Szudemu.

Józef Szudy urodził się tuż przed II wojną światową we wsi Zalesie koło Kcyni, dokąd jego rodzina przeprowadziła się z Podkarpacia. W 1957 r. po maturze zdanej w Liceum Ogólnokształcącym w Kcyni, Józef Szudy przybył na studia fizyki do Torunia. Pracę magisterską pisał u dr. Lutosława Wolniewicza w 1962 r., zaś pracę doktorską „Wpływ argonu oraz helu na rozkład natężeń i przesunięcie linii rezonansowej rtęci" – wykonywaną pod opieką prof. Aleksandra Jabłońskiego – obronił w 1968 r. Habilitował się w 1977 r. na podstawie pracy „Rola zasady Franck-Condona w zagadnieniu ciśnieniowego rozszerzenia linii widmowych". Profesurę nadzwyczajną uzyskał w 1986, a zwyczajną w 1992 r.

W Katedrze Fizyki Doświadczalnej UMK został zatrudniony w 1962 r., zaraz po ukończeniu studiów; był kolejno asystentem, starszym asystentem, adiunktem, docentem, profesorem.

Kierował Zakładem Spektroskopii Fazy Gazowej, potem Zakładem Fizyki Atomowej, Molekularnej i Optycznej.

Wyjeżdżał wielokrotnie na staże zagraniczne, przebywał w Kanadzie, we Francji, w Niemczech, w USA.

Pełnił na UMK funkcje zastępcy dyrektora Instytutu Fizyki w latach 1978–1981, dyrektora Instytutu Fizyki w latach 1984–2002, dziekana Wydziału Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej w latach 2002–2008.

Jest wybitnym specjalistą w dziedzinie fizyki atomowej i molekularnej, optyki i spektroskopii, fizyki zderzeń atomowych. Należy do grona członków Polskiej Akademii Nauk i szeregu towarzystw naukowych, był członkiem Rady Głównej Szkół Wyższych i członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych.

W ciągu tylu lat pracy w Instytucie, a potem na Wydziale, ciągle w tym samym gmachu przy ulicy Grudziądzkiej 5/7, profesor Szudy miał sposobność zetknąć się bliżej z dziejami budynku i z osobą samego założyciela toruńskiej fizyki. Wyrazem tego zainteresowania historią stało się opracowanie, wraz z prof. Andrzejem Bielskim, obszernej monografii o profesorze Aleksandrze Jabłońskim, wydanej w Toruniu w 2010 r. Obecnie Profesor pracuje nad historią Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie.

Od początku powstania Stowarzyszenia Absolwentów UMK profesor Józef Szudy włączył się w jego działalność, gorąco zachęcając kolegów do wstępowania w jego szeregi. Utrzymywał i nadal utrzymuje serdeczne więzi koleżeńskie z kilkoma rocznikami absolwentów toruńskiej fizyki, interesuje się ich miejscem zatrudnienia i zamieszkania. Jest niejako łącznikiem między dawnymi absolwentami fizyki a Stowarzyszeniem. Nie szczędzi też swego czasu i trudu, gdy potrzebna jest pomoc przy organizowaniu kolejnych „Powrotów" naszego Stowarzyszenia.

Cofnę się teraz do lat pięćdziesiątych ubiegłego wieku. Student Józef Szudy na swoim II roku uczęszczał na moje zajęcia z astronomii, na przełomie stycznia i lutego 54 lata temu zdał egzamin z oceną bardzo dobrą. Ale zapamiętałam jeszcze późniejsze zdarzenie, z połowy lat sześćdziesiątych. Odbywała się tradycyjna herbatka dla studentów I roku fizyki, zaproszeni byli wszyscy prowadzący zajęcia, mgr Józef Szudy jako opiekun, dziekan prof. Leon Jeśmanowicz. Spotkanie odbywało się w dużej sali – czyżby to była ta sala, w której się teraz znajdujemy, sala w ówczesnym Collegium Maximum, tylko zupełnie inaczej wyglądająca? Prof. Jeśmanowicz był bardzo ożywiony, wymyślał dla studentów różne konkursy. Na przykład: „kto ułoży wierszyk, aby znaleźć rym do nazwiska waszego opiekuna roku?". Nie doczekałam się rozwiązania tego konkursu, wyszłam przed zakończeniem herbatki. A może Pan profesor Józef Szudy to pamięta?

Cecylia Iwaniszewska

Od lewej: prof. Józef Szudy, Cecylia Iwaniszewska, Bożena Korzeniowska-Szudy (małżonka Profesora) Fot. Alina Dauksza-Wiśniewska

Sztuk Pięknych, Wydziale Teologicznym, Wydziale Matematyki i Informatyki.

Bezpośrednim celem ekspozycji było oddanie artystycznego hołdu kanonizowanemu rodakowi, nauczycielowi pokoleń, doktorowi honoris causa Uniwersytetu, także artyście – aktorowi i poecie – w 15. rocznicę jego wizyty w Toruniu i spotkania z przedstawicielami świata polskiej nauki w Auli UMK 7 czerwca 1999 r.

Wystawa została uroczyście otwarta w obecności rektora UMK oraz przedstawicieli władz miasta i województwa, którzy jej patronowali, 13 maja 2014 r. w Przestrzeni Sztuki – Humanisticum w Collegium Humanisticum. Była czynna do 22 czerwca, mając swój finał w postaci finisażu 20 czerwca w Akademickim Centrum Kultury i Sztuki „Od Nowa". Spotkanie artystów z publicznością połączyło się z promocją albumowego wydania katalogu wystawy oraz prezentacją wideo-art dwojga młodych twórców, absolwentów Wydziału Sztuk Pięknych, aktualnie na studiach doktoranckich – Natalii Oliwiak i Piotra Zaporowicza.

Wystawą Ars – Principia inauguruje działalność Akademicka Przestrzeń Sztuki, realizująca ideę wychowania poprzez sztukę, odpowiadająca na potrzebę międzywydziałowej integracji środowiska akademickiego, a także ożywienia i zhumanizowania uniwersyteckich wnętrz.

Inicjatorką i kuratorką wystawy była pisząca te słowa.

Mirosława Rochecka

[Od redakcji: dziękujemy Pani Mirosławie Rocheckiej **za zaproszenie Stowarzyszenia Absolwentów UMK na ww. wystawę**. Korzystając z okazji, gratulujemy tak znakomitego przedsięwzięcia i życzymy kolejnych równie znakomitych pomysłów].

Zasłużona Kulturze Gloria Artis

Medal dla Elżbiety Wiśniewskiej

W osiemdziesięciolecie Stowarzyszenia Historyków Sztuki (1934–2014) w dniach 20–23 listopada 2014 r., odbyła się LXIII Ogólnopolska Sesja Naukowa, zorganizowana przez Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Sesja odbywała się w wielu instytucjach Krakowa: w Muzeum Narodowym, w Instytucie Historii UJ, w Muzeum Archidiecezjalnym i Urzędzie Miasta Krakowa. „Ornament i dekoracja dzieła sztuki" – to ogólny temat wielu prelekcji i pokazów, które odbyły się podczas sesji. Jednym z prelegentów był dr Arkadiusz Wagner z Instytutu Informacji Naukowej UMK, który w panelu „Przełomy" wygłosił referat pt. „Gotycki ornament chrystologiczny z konarami i liśćmi akantu na tle zdobnictwa introligatorskiego w Europie i Polsce XV–XVI wieku."

Główne uroczystości jubileuszu Stowarzyszenia Historyków Sztuki odbyły się w Sali Obrad im. Stanisława Wyspiańskiego Urzędu Miasta Krakowa, przy placu Wszystkich Świętych. Wręczone zostały odznaczenia państwowe, resortowe i odznaki prezydenta Krakowa „Honoris Gratia". Obecnej na sesji **Elżbiecie Wiśniewskiej** Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis"* wręczyła minister kultury i dziedzictwa narodowego prof. Małgorzata Omilanowska.

Fot. nadesłana

Elżbieta Wiśniewska urodziła się w 1934 r. w Radomiu. Uczęszczała do Gimnazjum i Liceum im. Królowej Jadwigi w Toruniu; w 1951 r. zdała maturę w III Liceum Ogólnokształcącym im. S.B. Lindego w Toruniu. W 1954 r. ukończyła studia i uzyskała dyplom na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, a w roku 1971 – studiów podyplomowych w zakresie bibliotekoznawstwa i informacji naukowej na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W latach 1964–1999 kierowała (na stanowisku kustosza) biblioteką ww. Wydziału Sztuk Pięknych.

Artystka tworzy w zakresie malarstwa akwarelowego, wystawia indywidualnie, a także uczestniczy w pokazach zbiorowych, plenerach, sympozjach i innych wydarzeniach artystycznych popularyzujących sztukę. Poza własną imponującą działalnością twórczą (50 wystaw indywidualnych i udział w 85 wystawach zbiorowych), jest animatorem kultury artystycznej, kuratorem ogólnopolskich konkursów i wystaw, m.in. „Impresji polskich" im. Bronisława Jamontta. Jest także autorką ponad 75 scenariuszy i aranżacji ekspozycji, opracowań katalogów oraz publikacji o artystach i sztuce współczesnej.

Członkini Ekologicznego Stowarzyszenia Środowisk Twórczych EKOART w Poznaniu, Stowarzyszenia Marynistów Polskich – oddział w Poznaniu, Związku Polskich Artystów Plastyków Okręgu Toruńskiego i Stowarzyszenia Historyków Sztuki – oddział w Toruniu. Współredaguje „Aspekty Filozoficzno-Prozatorskie" w Inowrocławiu.

W 2010 r. w toruńskiej Wozowni miała miejsce wystawa „Studencki azyl kultury", dokumentująca jedną z form działalności Elżbiety Wiśniewskiej, która kierowała tą właśnie galerią Zrzeszenia Studentów Polskich na UMK w latach 1967–1971.

Jacek Bukowski, artysta malarz, teoretyk sztuki i pedagog UW, tak pisał m.in. o twórczości artystki: „[…] Malarstwo Elżbiety Wiśniewskiej, zda się, operuje najszerszą skalą środków ekspresji, stąd obok skłębień i eksplozji form doświadczymy wyciszenia i zadumy. Kreska wyłaniająca się z plamy i plama barwna porządkująca gmatwaninę linearnych układów, bardziej lub mniej konkretnie przyobleka się w pejzaż-fragment natury, na równi wydobyty z otoczenia jak i z własnego wnętrza, a więc portret metaforyczny."

Z kolei Krzysztof Racinowski, grafik, pisał: „[…] Operując pozornie «niemodną» techniką akwarelową, okazuje się Wiśniewska malarzem wyraźnie określonym, o wielkiej pasji i temperamencie. […] Potrafi okiełznać narzucającą się swymi banalnymi wdziękami naturę, potrafi z niej zbudować dzieło o zamierzonej ekspresji, pełne znaczeń i emocji, dalekie od wytartych stereotypów."

Elżbieta Wiśniewska

Fot. Alina Dauksza-Wiśniewska

Warto także dodać, że Elżbieta Wiśniewska jest naszą sprawdzoną koleżanką i działaczką Stowarzyszenia Absolwentów UMK. Chętnie angażuje się w różnego rodzaju inicjatywy, proponując jednocześnie wiele nowych interesujących rozwiązań.

Izabela Walczyk, Wojciech Streich

[Od redakcji: wśród uhonorowanych Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis" był także Wojciech Jakubowski, absolwent Wydziału Sztuk Pięknych UMK. Wojciech Jakubowski ww. medal otrzymał w Toruniu, w Ratuszu Staromiejskim, w dniu 28 listopada 2014 r., w czasie wernisażu swojej wystawy rysunków, grafik i rzemiosła artystycznego.]

* Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis" – medal nadawany przez ministra kultury i dziedzictwa narodowego osobie lub instytucji wyróżniającej się w dziedzinie twórczości artystycznej, działalności kulturalnej lub ochronie kultury i dziedzictwa narodowego. Medal jest odznaczeniem szczególnie prestiżowym, honorującym wybitne zasługi na polu kultury [red.].

Grafika Marii Wąsowskiej

Dwadzieścia lat minęło od czasu odejścia znanej artystki, członkini Grupy Toruńskiej. Maria Wąsowska była absolwentką Wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu, gdzie w 1953 r. otrzymała dyplom artysty grafika, w pracowni prof. Jerzego Hoppena, w latach następnych pogłębiała studia w Danii, w kopenhaskiej Królewskiej Akademii.

Należała do elitarnego Międzynarodowego Stowarzyszenia Grafików „Xylon". Eksponowała swe prace na wielu wystawach międzynarodowych, brała udział w różnych sympozjach i plenerach na wszystkich kontynentach, m.in. w Tokio, Madrycie, Nigerii, Japonii, Stanach Zjednoczonych. Otrzymała wiele nagród i wyróżnień, m.in. nagrodę miasta Genewy, którą odtąd zawsze szczególnie ceniła.

W ostatnich latach swego życia Wąsowska najczęściej wystawiała swe prace w Danii, a także w krajach skandynawskich i na terenie Niemiec. W Europie Zachodniej miała 34 wystawy indywidualne, zaś w Polsce – 21. Liczne jej prace znajdują się w kolekcjach muzealnych w kraju i za granicą.

Najwcześniejszy okres twórczości artystki charakteryzuje się fascynacją nurtem ekspresjonistycznym. Jej postacie jednak żyją własnym życiem, jakby każda z nich miała swoją tajemnicę. Z ich napiętych często, jakby stężałych rysów twarzy wyziera smutek, cierpienie i lęk. Trwając w oczekiwaniu na coś tragicznego, są jakby rozdarte wewnętrznie, targane emocjami i frustracjami. Napięcie – zatrzymane w pozach postaci i jakby zastygłych w niemym oczekiwaniu całych zbiorowości ludzkich, po mistrzowsku przedstawione w kompozycjach – tworzy wyrazisty symbol dramatu naszych czasów. Linia graficzna Marii Wąsowskiej jest mocna i pełna ekspresji. Wyrasta z niej świat ponury i nieprzyjazny człowiekowi. Z tego rodzaju bardzo sugestywnych prac trzeba wymienić m.in.: „Znaki runiczne", „Okowy", „Labirynt", „Czarne tkaniny", „Topiel" czy „Rekwizytornia".

W latach 70. w twórczości artystki widzimy nowe elementy i prace o innym już charakterze, jak np. „Ciała" – akty męskie i kobiece, coraz bardziej bryłowate i cielesne. Pojawiają się też postaci ludzi znanych; takie słynne osobistości, jak Marilyn Monroe żyją tu własnym życiem, wśród podobizn innych ludzi, współtworzą sceny z życia społecznego („Dotknięcie", „Mistrz ceremonii").

W końcu lat 70. i 80. artystka tworzy przejmujące obrazy otwartych przestrzeni. Z czasem znika w nich obecność i ślady działań ludzkich (jak np. w pracy „Żagiel"). Pojawiają się motywy zlodowaceń, zrujnowanych budowli, skłębionych zarośli – niby zapowiedź tragicznej katastrofy, która może nawiedzić świat. W ostatnich swych pracach: „Umarłe miasto", „Zgliszcza", „Skażone morze", „Ogień i woda", artystka zdaje się przestrzegać zatem świat przed niebezpieczeństwem, chaosem i degeneracją. Jednocześnie utożsamia się z tym, co nieuchronnie odchodzi na zawsze.

Maria Wąsowska, biorąc czynny udział w życiu artystycznym, tak w kraju jak i za granicą, wniosła do kultury polskiej duży wkład. Prace jej prezentowały zawsze wysoki poziom artystyczny i zwracały uwagę swą oryginalnością. Wypracowała też swój własny styl w tak wyraźny sposób, że grafiki jej zawsze były rozpoznawalne wśród prac innych współczesnych artystów. Ta bogata twórczość świadczy o umiejętności kreowania osobistej wizji świata artystki, która w dość krótkim życiu (1931–1993) pozostawiła wiele grafik i rysunków odznaczających się perfekcją – tak formalną jak i techniczną.

Będąc kuratorem wystaw Marii Wąsowskiej in memoriam, zorganizowałam pokazy w ramach XVII Międzynarodowego Biennale Ekslibrisu Współczesnego w sztumskim zamku, wystawy: retrospektywną w BWA w Toruniu, w Muzeum w Grudziądzu, w Galerii Sztuki „Ratusz" w Kołobrzegu i w BWA w Łodzi.

Elżbieta Wiśniewska

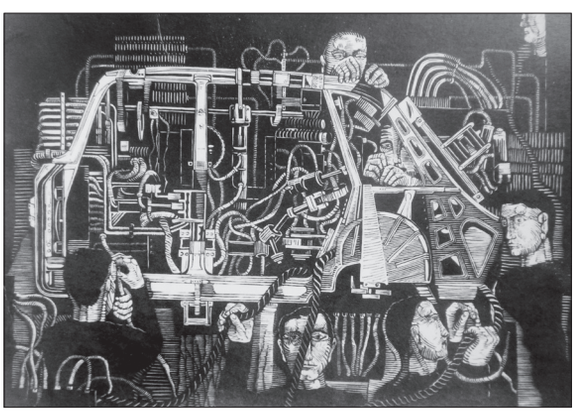

Podwozie, 1967, linoryt

Wiosenne przesilenie

7 listopada 2013 r. w Domu Muz przy ul. Podmurnej w Toruniu w ramach XIX edycji Toruńskiego Festiwalu Książki odbyło się spotkanie autorskie z toruńskim pisarzem Jerzym Lesławem Ordanem.

Jerzy Lesław Ordan urodził się 11 maja 1934 r. w Pińsku na Polesiu. Jest poetą, prozaikiem, nauczycielem, dziennikarzem i działaczem kulturalnym. Tytuł magistra filologii polskiej otrzymał w 1956 r. na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Debiutował w 1959 r. na łamach prasy. Był współzałożycielem i redaktorem toruńskiego miesięcznika „Przegląd Artystyczno-Literacki", który ukazywał się w latach 1992–2001. W 2009 r. otrzymał Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis".

Wspomniane wyżej spotkanie poświęcone było najnowszej książce autora pt. „Wiosenne przesilenie". Powieść jest próbą przedstawienia życia studenckiego i pewnych charakterystycznych wydarzeń w funkcjonowaniu toruńskiego uniwersytetu w latach pięćdziesiątych XX wieku. Akcja utworu zamyka się w latach 1952–1956. Szczególne znaczenie ma tutaj rok 1956, jako że autor sygnalizuje objawy „wiosennego przesilenia" politycznego w kraju i w całym tzw. obozie socjalistycznym. Kończy zaś swoją relację wiadomością o wydarzeniach czerwcowych w Poznaniu. Do tego momentu proces edukacyjny na uczelni i wszelka działalność środowiska podporządkowane były – w stopniu mniej czy bardziej świadomym – rygorom ustrojowym, niepolskiej przecież proweniencji. Stąd znamienna i częsta w tych czasach dwuznaczność postawy – oficjalna i prywatna – u młodych ludzi. Nie wyklucza to jednak, że część z nich była autentycznie zaangażowana „w budowę ustroju sprawiedliwości społecznej".

Podczas prezentacji książki autor między innymi wyjaśnił, że występujące w niej postacie, choć wzorowane na rzeczywistych, są fikcyjne, a główny bohater nie jest jego odpowiednikiem. Niemniej przeto stanowi ona cenny zapis tamtych czasów, niełatwych dla UMK i ludzi wtedy z nim związanych, a dla współczesnych studentów może mieć wartość historyczną.

Spotkanie z Jerzym Lesławem Ordanem prowadził prof. Mirosław Strzyżewski – historyk literatury, edytor, pracownik Instytutu Literatury Polskiej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, dyrektor Wydawnictwa Naukowego UMK.

(ml, wr, ws)

Warmińsko-Mazurski Klub SA UMK

Warmińsko-Mazurski Klub Stowarzyszenia Absolwentów UMK na ogólnym zebraniu w dniu 15 maja br. podsumował swoją dotychczasową działalność, wybrał władze Klubu oraz omówił plany na najbliższą przyszłość. W posiedzeniu uczestniczyła kol. Izabela Walczyk, sekretarz Zarządu SA UMK, która zapoznała zebranych z aktualnymi działaniami Stowarzyszenia.

Klub istnieje od 2011 roku. Swoją dotychczasową działalność ogniskował wokół Mikołaja Kopernika, patrona naszej Uczelni. Inauguracyjne posiedzenie członków Klubu, które odbyło się na zamku olsztyńskim w maju 2011 roku, poświęcone było Kopernikowi jako mieszkańcowi Warmii. Następne spotkania (w Planetarium Olsztyńskim) zdominował Kopernik – astronom oraz Kopernik – prawnik (spotkanie zostało połączone ze zwiedzaniem Sądu Okręgowego w Olsztynie). Zorganizowano także wycieczkę śladami Kopernika do Fromborka, gdzie pokłoniono się prochom astronoma i kanonika warmińskiego oraz obejrzano katedrę i tamtejsze muzeum.

Na ostatnim zebraniu sprawozdawczo-wyborczym akcent kopernikowski również miał, oczywiście, miejsce. Członkowie Klubu obejrzeli nowy film oświatowy o Koperniku i Kancie, wyprodukowany przez Stowarzyszenie, „Zamki gotyckie w Polsce". Postanowiono, że w najbliższych działaniach będzie się jeszcze wracać do Kopernika i jego dokonań. Zaplanowano wycieczkę (jesienią) do Torunia, by zwiedzić UMK oraz Muzeum Mikołaja Kopernika, a w 2015 roku – do Królewca, dzisiejszego Kaliningradu, by także tam szukać śladów patrona toruńskiej uczelni.

Wybrane zostały władze Klubu Warmińsko-Mazurskiego. Ponownie powierzono pełnienie funkcji członków Zarządu Teresie Bronowskiej, Jackowi Szubiakowskiemu i Januszowi Cygańskiemu jako prezesowi Klubu.

Janusz Cygański
Prezes W-M Klubu SA UMK

Nowi członkowie Stowarzyszenia Absolwentów UMK

WYDZIAŁ BIOLOGII I NAUK O ZIEMI

BIOLOGIA

1965
Bogusława Jankowska (Kłódkowska)

1967
Irena Kinasz-Różycka
Daniela Kupis (Ciskowska)

GEOGRAFIA

1963
Jerzy Drozdowski
Maria Kujawa (Klecha)

1966
Roman Przedwojski

WYDZIAŁ MATEMATYKI I INFORMATYKI

MATEMATYKA

1967
Elżbieta Sklinsmont
Wacław Sklismont

WYDZIAŁ NAUK HISTORYCZNYCH

HISTORIA

1967
Czesława Suchożerbska-Drwięga

1978
Danuta Graetzer

WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH

2011
Dorota Grabowska

2013
Iwona Murawska

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

PRAWO

1969
Danuta Lucja Korus (Cywińska)

1998
Anna Olsztyńska

WYDZIAŁ SZTUK PIĘKNYCH

GRAFIKA

1968
Zofia Czechlewska-Ossowska

Apel do członków Stowarzyszenia Absolwentów UMK

Szanowne Koleżanki! Szanowni Koledzy!

Zwracamy się z gorącym apelem do wszystkich osób zalegających z opłacaniem składek o uregulowanie należności.

Pamiętajcie, że składki są podstawowym źródłem finansowania działalności statutowej Stowarzyszenia. Liczymy więc na pełne zrozumienie podejmowanych przez nas działań, mających za zadanie poprawę sytuacji finansowej naszego Stowarzyszenia, które ze swej strony czyni starania o pozyskanie także innych źródeł dochodów. Jak już wielokrotnie wspominaliśmy (i będziemy przypominać), 23 czerwca 2009 r. uzyskaliśmy status organizacji pożytku publicznego, uprawnionej do otrzymywania 1% podatku (wpłaty za lata 2009–2013 już wpłynęły) – jednak w najbliższym okresie wydatki nadal pokrywać będziemy z przychodów pochodzących ze składek i pomocy udzielanej przez Uniwersytet.

Wysokość składek do końca 2014 r.

Równocześnie informujemy, że stosownie do postanowień statutu, Zarząd Stowarzyszenia może w szczególnych przypadkach – na wniosek osoby zainteresowanej – umorzyć zaległości. Obowiązuje jednak opłacenie składki za rok 2014, której wysokość (uchwała nr 33/12/2011 Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów UMK z dnia 13 grudnia 2012 r. w sprawie wysokości składki członkowskiej) wynosi minimum:

– 20 zł rocznie dla emerytów, rencistów, studentów (w tym doktorantów),
– 40 zł rocznie dla osób pracujących.

Wysokość składek od 1 stycznia 2015 r.

Informujemy jednocześnie, że od 1 stycznia 2015 r. wysokość składek ulega zmianie (uchwała nr 20/08/2014 r. Zarządu Stowarzyszenia Absolwentów UMK z dnia 28 sierpnia 2014 r.) i będzie wynosić minimum:

– 30 zł rocznie dla emerytów, rencistów, studentów (w tym doktorantów),
– 50 zł rocznie dla osób pracujących.

Uwaga: składki wpłacone do końca roku 2014 na lata następne – nie podlegają dopłacie!

Przy okazji informujemy, że zgodnie ze statutem, na rzecz Stowarzyszenia Absolwentów UMK można przekazywać także darowizny, spadki i zapisy.

Podajemy numer konta, na które należy dokonywać wpłat: przelewem bankowym, poprzez Internet, przekazem pocztowym lub bezpośrednio w Biurze Stowarzyszenia:

PKO BP II/O Toruń
06 1020 5011 0000 9602 0090 8301
Stowarzyszenie Absolwentów UMK
87-100 Toruń, ul. Gagarina 39
tel. (056) 611-47-57

Nr KRS: 0000051002
e-mail: absolwent@umk.pl
www.umk.pl/absolwenci/sa

Biuro Stowarzyszenia
czynne od wtorku do czwartku
w godz. 10.15–14.15